

MİKROBİYOLOJİ BÜLTENİ

BİLİMSEL YAZI ÖZETLERİ BÖLÜMÜ

14

Düzenleyen : Prof. Dr. Kâzım Kurtar

OCAK — 1971

GİM Güzel İstanbul Matbaası
A n k a r a — 1 9 7 1

BİLİMSEL YAZI ÖZETLERİ

BAKTERİLER	1971 (1 - 2)
VİRÜSLER	1971 (3 - 12)
PARAZİTLER	1971 (13 - 16)
İMMÜNOLOJİ	1971 (17 - 58)
ANTİBİYOTİKLER	1971 (59 - 81)
ENFEKSİYON HASTALIKLARI	1971 (82 - 97)
GENETİK	1971 (98 - 100)

B A K T E R İ L E R

1971 - 1 Mikobakterilerin Epidemiyolojisi ve Kliniği, Mikobakteri Fortuitum, Kansasii ve Aquae IIc.

Arzt, G. H. und Lodenkämper, H. (Zentralblatt für die Gesamte Tuberkuloseforschung und für die Erkrankungen der Atmungsorgane) : Epidemiologie und Klinik der Mycobakteriosen. *Mycobacterium fortuitum, kansasii und aquae IIc.* Band 108. 3, 189

● Atipik mikobakteriler çok yaygın olup insanlar için az virulandırlar. Ve kontak enfeksiyonları nadirdir. Bunlar klinik olarak hakiki tüberkülozdan ayırt edilmesi güç olan hastalık tablolalarının ortaya çıkmasına sebep olurlar. Nonspesifik kronik akciğer hastalıkları atipik mikobakteriler için iyi zemin teşkil ederler. Mikobakteri humanusla süper enfeksiyon mümkündür. Atipik mikobakterilerin frekansı sığır tüberkülozlarının azalması ile arttığı görülmüştür. Atipik mikobakterilerle enfeksiyon, atipik mikobakterilerin izole edildiği veya ona uygun hassas pozitif deri reaksiyonu olduğu takdirde teşhil edilir. Hastalık tablosunu ayırt etmek için tip tayini zaruridir. Yetişkinlerin atipik mikobakteriosları en fazla akciğerlerde bulunur, çocuklarda ise lenf düğümleri de iştirak eder. Ağır hastalık seyrinde septik ateş, menenjit, osteomyelit tanınır. *M. fortuitum*un abse iltihabından, *M. kansasii* ve *M. aquae IIc* akciğerlerden izole edilen 3 vaka bildirildi.

E. Biçen

1971 - 2 Atipik Mikobakteri Afeksiyonlarının Epidemiyolojisinde Süt ve Hayvanların Rolü.

Champman, J. S. (Dallas-Texas) : Le Rôle du Lait et du Bœuf dans l'Epidemiologie des Affections à Mycobacteries Atypiques. Rev. Tub. et Pneumol., 1970, 34, 17

● Pekçok insan hastalıklarının, insanlarla arasındaki yakın temas ve gıdalama şekillerinden menşe aldığı, eskiden beri bacteriologların nazarı dikkatini çekmiş olduğundan, müellif atipik mikobakteri afeksiyonları bakımından bu işi ele alarak aşağıdaki sonuçlara varmaktadır. 1) Çeşitli tip mikobakteriler ineklerle muamele görmemiş ve pastörize edilmiş sütlerinde de bulunmaktadır. 2) *M. Kansasii* ile enfekte olmuş kimselerin hemen hemen tamamı bol miktarda sütlü maddeleri kullanan kişilerdir. 3) *M. Kansasii* enfeksiyonu muayyen bölgelerden gelen sütlerle yakinen ilgilidir. 4) Atipik mikobakteri afeksiyonlu çocukların patolojik manifestasyonlara göre hastalık, patojen mikroorganizmanın inhalasyonundan ziyade, infeksiyonundan ileri gelmeye eğilimlidir.

A. Gürsel

V İ R Ü S L E R

1971 - 3

Kuduz Virüsünün Nükleokapsid ve RNA'sı Üzerinde Biyokimyasal ve Biyofiziksel Çalışmalar.

Sokol, F.; Dieter S. H.; Wiktor, T. J. Koprowski, Hummeler, K. (Wistar Inst. Anat. Biol., Philadelphia, Pa. 1914, USA) : Biochemical and Biophysical Studies on The RNA of Rabies Virus. Virology, 1969, 38, 651

● Kuduz virusu nükleokapsitlerinin virionlardan deoksikolat muamelesi ile ayrıldıktan sonra sukroz çözeltisinde aralıklara göre santrifuj edilmesi sonra CsCl ile de santrifuj edilerek saflaştırılması anlatılmıştır. Kimyasal analizler saflaştırılmış nükleokapsidlerde proteinin RNA'ya oranının 25 olduğunu ve RNA muttevasının % 3.8 olduğunu ortaya çıkarmıştır. Nükleokapsidlerin sedimentasyon kat sayısı 200S ve CsCl daki yoğunluğu 1.32 gr/ml dir. Nükleokapsid kompleman bağlama aktivitesi gösterir fakat hemaglütinasyon göstermez ve enfeksiyöz değildir. Nükleokapsidlerden izole edilen viral RNA tek sarmallıdır ve sedimentasyon kat sayısı 45S tir. Ölçülen mol ağırlığı 46×10^6 dalton olarak bulunmuştur. Saflaştırılmış nükleokapsidler üzerindeki elektron mikroskopisi çalışmaları bunların gevşek sarımları halinde ve sağa çevrilen helezonlardan ibaret olduğunu ortaya çıkarmıştır. Çok az olan sıkı sarılmış bölgelerde mesafeler 75 \AA° ve genişlik 100 \AA° ile 180 \AA° arasındadır.

U. Çiftçi

1971 - 4

Arbovirus İsimleri.

Amer. Comm. on Arthropod-borne Viruses Arbovirus Names. Amer. J. Trop. Med. Hyg., 1969, 18, 731.

● 1949 da tespit edilen arbovirusların sayısı 34 iken 1969 da 228 e yükselmiştir. Arboviruslar eskiden insan veya hayvan vücutunda meydana getirdiği semptomlara göre isimlendirilirdi, çok yakın bir süreden beri yeni izole edilen arbovirus serotipleri bulundukları coğrafi yerlere göre isimlendirilmeye başlamıştır. Aynı zamanda bu sistem komite tarafından da uygun bulunmuştur. Komite her virus spesiesinin kısaltılmış bir ismi bulunmasını istemiştir. Komite aynı zamanda bu kısaltmanın coğrafi yerin ilk üç harfini veya birinci harfini takiben, diğer iki harfini kapsamasını tavsiye etmiştir. Eğer coğrafi yerin adı iki veya daha fazla kelimedenden müteşekkilde her kelimenin ilk harfi kullanılmalıdır. Tavsiye edilen kısaltmaları havi 204 nesile ait bir liste katalog haline getirilmiştir. Bu liste aynı zamanda arbovirusların direkt olarak teşhis edilen 24 gurubunu da ihtiva etmektedir.

U. Çiftçi

- 1971 - 5** Yeni Doğanların Respiratory Syncytial Virus Enfeksiyonu Naligan, G. A.; Steiner, H.; Gardner, P. S.; McQuillin, J.

(The Princess Mary Maternity Hospital, Newcastle Upon Tyne) : Respiratory Syncytial Virus Infection of the Newborn.
Brit. Med. J., 1970, 3, 146.

● Bir doğumevinde çıkan respiratory Syncytial virus enfeksiyonu salgınında solunum hastalığı orta şiddette seyretti ve solunum semptomu göstermeyen çocukların hiçbirinde virus tesbit edilmedi. Bu bulgu R.S.V. un çocukları çok erken çağda enfekte edebileceğini işaret etmektedir. Burun sekresyonundaki hücrelere direkt fluoresan antikor teknigi uygulayarak süratle teşhise gidilmektedir. Bu test aynı zamanda kültür teknigiden daha duyarlıdır ve öyle görünlüyor ki, enfektivite kaybolduktan sonra dahi, antijen immunofluoresansla tesbit edilmekte devam edebilir.

K. Kılıçturgay

- 1971 - 6** Bir Yeni Doğanda Herpes Simpleks Yayılmasına Bağlı Ansefalist.

Golder, B.; Bell, W. E.; McKee, A.P. (Lab. Exp. Microbiol. Immunol., Dep. Ophtalmol., Univ. Iowa, Coll. Med. Iowa City, Iowa 52240, USA) : Disseminated Herpes Simplex With Encephalitis in a Neonate. J. Amer. Med. Ass., 1969, 209, 1219.

● Prematiire bir bebekte herpes simpleks yayılmasına bağlı bir ansefalist vakası görülmüştür. Çocuk 12 günlük olunca Idoxuridine tedavisine başlanılmış, 5 gün süreyle günde kg. başına 100 mg. Idoxuridine intravenöz olarak verilmiştir. Tedaviye başlandıktan 20 gün sonra karaciğerde de enfeksiyon başlaması üzerine ikinci bir Idoxuridine tedavisi yapılarak virus eradike edilebilmiştir. Çocuk 12 aylık olduğu zaman sıhhatalı ve beslenme durumunun iyi olduğu fakat bir gelişim gecikmesi gösterdiği bildiriliyor.

M. Zeybekoğlu

- 1971 - 7** Daha Önce Öldürülmüş Kızamık Virusu İnoküle Edilmiş Kobaylara Bilahare Canlı Virus Verilmesini Müteakip Meydana Gelen Şiddetli Lokal Reaksiyonlar.

Matte, V.; Lussier, G.; Pavilanis, V.; Ast, O. (Inst. Microbiol., Univ. Montreal, Canada) : Severe Local Reaction Following Live Measles Virus in Guinea Pigs Previously Inoculated With Killed Virus. Can. J. Comp. Med., 1969, 33, 261.

● Bu çalışmada kullanılan kobaylar, Cercopithecus maymun böbreği hücrelerinde üretilmiş ve formalinle inaktive edilmiş Edmonston suyu kızamık virusu ile bağışıklanmıştır. Bu kobaylara, tavuk embriyo hücrelerinde üretilmiş Edmonston suyu kızamık virusu canlı olarak ve intredermal yolla verildiğinde, 24-48 saat içinde bu enjeksiyon sahasında eritem teşekkürül etmektedir.

Bazı kobaylarda 6 ilâ 7 günlere doğru beklenmedik derecede şiddetli nekrotik reaksiyonlar olmaktadır. Neticeler, bağışıklanmış kobayların geçmiş tip deri aşırı duyarlılığı yapabilen bir viral antijen taşımakta olduğunu göstermektedir.

M. Zeybekoğlu

1971 - 8 Kardiyopulmoner Bypass İle İştirak Etmiş Cytomegalovirus Enfeksiyonu.

Kanfor, G. L. and Johnson, B. L. Jr. (Center for Health Sciences, Univ. of California, Los Angeles) : Cytomegalovirus infection Associated With Cardiopulmonary Bypass. Arch., Intern. Med., 125, 488, 492 (March) 1970

- Kardiyopulmoner bypass'ı takibeden postperfüzyon sendromlu (PPS) 6 hastanın 5 inde Cytomegalovirus (CMV) enfeksiyonuna ait deliller mevcuttu. Postoperatif periodun akabinde ölmüş olan hastada operasyondan evvel semptomsuz viremi mevcuttu. Ameliyat sonrası lenfositoz, hepatomegali ve viremi inkışaf eden bir hastada operasyon öncesinde gizli enfeksiyon gösteren hücrevi değişiklikler mevcuttu. 25 hastanın etüdünde operasyondan evvel gizli enfeksiyonun çıkışı yalnız bu tek vakaya münhasır kalmıştı. Şüphe içinde incelenen diğer 19 hastada CMV enfeksiyonu ve PPS'na iştirak edecek delil yoktu.

I. Gürer

1971 - 9 Rubella Kalp Hastalığında Sol Ventriküler Aneurisma.

R. L. Van der Horst and M. s. Gotsman.

Left Venticular Aneurysm in Rubella Heart Diseases. Amer. J. Dis. Child., 120, 248, 251 (Sept) 1970

- Rubella sendromlu 3 yaşında bir çocukta, kalp kataterizasyonu ve sineangiyografi, sabit bir ductus arteriosus ve aksigér venlerinin koarktasyonu ile hipoplaziye ilâveten sol ventrikülde bir aneurisma gösterdi. Ductus arteriosus bağlı ve bölünmüştü ve miyokarda ait residüel fonksiyon bozukluğu ameliyatı müteakip 6 ay müddetle gösterilebilmiştir. Aneurismanın bir adale rahatsızlığı ile neticelenen diğer sahalarda meydana gelmiş miyokardit ile iştirak etmiş erken yaşta vuku bulmuş Rubella miyokarditi ile direkt olarak alâkalı olduğu düşünülmektedir.

I. Gürer

1971 - 10 Kızamık ile İştirak Etmiş İleocolit.

Monif, G. R. G., and Hood, C. I.

Ileocolitis Associated With Measles. Amer. J. Dis. Child., 120, 245, 247 (Sept) 1970

- 5 yaşında ishali olan ve ölümle neticelenen bir kızamık vakası takdim edilmiştir. Otropside, histopatolojik man daha ziyade spesifik olarak kızamık virusunun sorumlu tutulmasına rağmen yalnız viral etyolojili olmadığı kanaatine varılan bir ileocolit

mevcuttu. Bu vakada mevcut olan ileocolitis tahminen enfeksiyöz hepatitte gösterilene benzer idi. İngiliz literatüründe, muhtemelen bu ilk, dokümant edilmiş, komplikasyonsuz kızamık ileocolit vakasıdır.

İ. Gürer

1971 - 11 Pemphigus ve Herpes Simplex.

Indgin, S. Katz, S. and Connor, J. D. Pemphigus and Herpes Simplex. Arch. Derm., 102, 333, 336 (Sept) 1970

● Generalize rekurrent herpes simplex enfeksiyonu olan bir hastada, ağız yolu ile verilen çok yüksek doz prednisone ile tedavi edilirken, pemphigus zuhur etmiştir. Herpesvirus honunis antikorları, anti epithelial antikorlar ve total immunoglobulinler arasında bir eşitsizlik müşahade edilmiştir. Kortikosteroidlerin derinin mükerrer herpes simplex enfeksiyonunda zid bir tesire sahip olduğunu gösterir iyi deliller yoktur. Kortikosteroid tatbikinin herpes simplex enfeksiyonlarına etkili olduğuna dair raporlar vardır. Bu makalede tebliğ edilen hastada, buna rağmen, daha fazla komplikasyonlar mevcut değildir.

İ. Gürer

1971 - 12 Viral Hepatitte Skarlatiniform Döküntü.

Prestia, A. E., and Lynfield, Y. L. (Brooklyn VA Hosp. Brooklyn, NY) : Scarlatiniform Eruption in Viral Hepatitis. Arch. Derm., 101, 352, 355 (March) 1970

● Makale viral hepatitin nadir görülen bir manifestasyonunu bildirmektedir. Viral etyolojili hepatitin laboratuvar ve klinikini mündemiç 24 yaşındaki erkek bir hastada Scarlatiniform döküntü husule gelmiştir. Cildi manifestasyonlar viral hepatilli hastaların yalnız % 5 inde görülmektedir ve bu döküntüler genellikle ürtiker tipindedir. Scarlatiniform döküntü hepatitin klinik tablosu içinde bir bulgu olarak daha evvelce bildirilmemiştir.

İ. Gürer

P A R A Z İ T L E R

1971 - 13 Entamoeba Histolytica İle Enfekte Şahısların Klinik, Parazitolojik ve Serolojik Malumatla Doğrulanması.

E. Kotcher, M. Miranda, and V. Garcia de Salgado (Louisiana State Univ. Medical Center, Shreveport) : Correlation of Clinical, Parasitological, and Serological Data of Individuals Infected With Entamoeba Histolytica. Gastroenterology 58, 338, 391 (March) 1970

● Organizmanın axenic kültürlerinden hazırlanmış olan E. histolytica antijenleri bazı gastrointestinal şikayetleri ve bazı E.

histolytica enfeksiyonları olan bir seri şahısta incelenmiş. Endirekt hemaglutinasyon tekniği kullanıldığından oldukça hassas ve iyi spesifik serolojik neticeler vermiştir. Bu saf *E. histolytica* antijenlerini kullanarak yapılan endirekt hemaglutinasyon test agar-jel çift diffüzyon'dan daha hassas ve spesifik olduğu kanaatine varıldı.

İ. Gürer

1971 - 14 Strongyloides Stercoralis İle Hiperenfeksiyon Sendromu.

E. Rivera et, al. (Univ. of Puerto Rico School of Medicine, San Juan) : Hyperinfection Syndrome With *Strongyloides Stercoralis*. Ann. Intern. Med., 72, 199, 204 (Feb.) 1970.

● Bir parazit olan *Strongyloides stercoralis* ile enfeksiyon çeşitli klinik tezahürlerle hastalarda ölüme sebep olabilir. İnsan-parazit münasebetindeki değişiklik, derin malabsorbsiyon, ishal, elektrolit muvazenesizliği, gram negatif bakteri yahut nadiren vuku bulan mantar sepsisleri koma ve ölümle karakterize olan hiperenfeksiyon tevlit edebilir. Son 3 yıl içinde bu kabil 9 hasta 300 yataklı bir üniversite hastanesinin hematoloji servisinde ettiğ edilmiştir. Aralarından dördünün thiabendazole ile tedavi edilmesine rağmen 8 hasta öldü. Hiper enfeksiyon teşhisi yalnız otopside konulduğundan, onun mevcudiyeti, kan hastalıklarında ve Lepra ile sistemik Lupus Eritematoses gibi değişik immunolojik hastalığı olan hastalarda şüpheli olacaktır. Ölümlerden kaçınmakta erken teşhis esas olduğundan bu parazitin mevcut olduğu bölgelerde (Puerto Rico gibi) büyük insan guruplarının tedavisi ile mesgul olan doktor ve laboratuvar teknisyenleri uyanık olmalıdır.

İ. Gürer

1971 - 15 İnsan Askariyazisi.

Piggott, J.; Hansbarger, E. A.; Neafie, R. G. (Armed Forces Inst. of Pathology, Wash.. D. C. 20305) : Human Ascariasis. Am. J. Clin. Path., 1970, 53, 223.

● Makalede, Silâhî Kuvvetler Patoloji Enstitüsünde elden geçen 437 vakada tesbit edilmiş askariyazis komplikasyonları söz konusu edilmektedir. Bunlardan 38 hasta, askaris lumbrikoides'in sebep olduğu ciddi ve fatal komplikasyonlara musabtilar. Parazitin erişkin, yumurta ve larva şekilleri, gerek klinik, gerekse histolojik görünüm bakımından birbirinden farklı komplikasyonlara sebep olmaktadır. Erişkin kurdcukların teşkil ettiği kitleler barsak tikanmasına veya perforasyonuna yol açmaktadır, ya da bu askaridler kendi başlarına safra yollarına geçerek tikanmaları, taşıyıp götürdükleri bakterilerle süpüratif kolanjitis'e ve karaciğer absesine sebep olmaktadır. Öte yandan, dokudaki askaris yumurtaları, graniüomatöz iltihabların doğusunda ve konakçı akciğerine göç etmiş larvalar da dokuyu hasara uğratıp bol ezo-

nofilik lökositle karakterize bir iltihabi infiltrasyonla ortaya çıkan pnömonitiste etken olarak bulunmuşlardır. Etiyolojik teşhis, histolojik kesitlerde diğer nematodlarından ayrılabilen askaris lumbrikoides larvalarını tanımlamakla mümkün olmaktadır.

K. Kılıçturgay

1971 - 16

Alberta Sakinlerinin Dokularındaki Insektisit Seviyeleri.

Kadis, V. W.; Breitkreitz, W. E. and Jonasson, O. J. (Dairy and Food Laboratory, Alberta Department of Agriculture, 6909-11 th Street, Edmonton, Alberta) : Insecticide Level in Human Tissues of Alberta Residents. Canadian Journal of Public Health, 1970, 61, 413.

● Bu çalışmada, 1967 - 1968 yıllarında Alberta hastanesinde 217 doku numunesinde insektisit ilaçların kalıntısı araştırılmış. Bulunan sonuçlara göre, dokularda insektisit miktarı yüksek konsantrasyondan düşük konsantrasyona doğru sıralandığında şu sıra görülmüştür. En fazla insektisit kalıntısı yağ dokusunda bulunmuştur. Daha sonra sırası ile karaciğer, böbrek, gonatlar ve en az olarak beyin dokusunda bulunmuştur. DDT ve benzeri bileşikler için Alberta populasyonunda insektisit ağırlık oranı mil-yonda 4.34 oranında bulunmuştur. Ferdinand yaşı ile insektisit seviyesi arasında bir korelasyon bulunamamıştır. Cinsiyete bağlı olarak bir değişiklik bulunmamıştır. Bu çalışma boyunca endrin, chlor-dane, toxaphene veya chlorinated biphenyls gibi birleşiklere rastlanmamıştır.

M. Gökoğlu

İ M M Ü N O L O J İ

1971 - 17

Standardize Edilmiş Viral Hemaglutinasyon ve Hemaglutinasyon İnhibisyon Testleri : 1 Eritrosit Suspansiyonlarının Standardizasyonu.

Hierholzer, J. C.; Suggs, M. T. (Labo. Div., Nat. Commun. Dis. Center, Atlanta, Ga. 30333, USA) : Standardised Viral Hemagglutination and Haemagglutination - Inhibition Test. 1 Standardisation of Erythrocyt Suspensions. Appl. Microbiol., 1969, 18, 816.

● Bu çalışmada 540 nm de siyanmethemoglobin absorbansı üzerine alyuvar suspansiyonlarının standardizasyonu için bir metod tarif edilmiştir. Deneylerde herhangi bir spektfotometre tattıminkâr neticeler verir. Hücre sayımı ve hemoglobin miktarı cettellerde gösterilmiştir. Neticeler daha önce yayımlanan memeli hayvanlar ve kuşlar üzerinde yapılan viral hemoglobin (HA) testlerinin neticeleri ile karşılaştırılmıştır. % 4.0 eritrosit suspansiyonları için beklenen değerler (mg. siyanmethemoglobin/100 ml) verilmiştir. Viral HA-hemaglutinasyon-inhibisyon (HI) testleri için de beklenen değerler verilmiştir. % 4 eritrosit suspansiyonu be-

lirli bir spektrofotometrenin siyanmethemoglobin standard eğrisi ve beklenen değerler kullanılarak dilüe edilebilir. Varyasyon kat sayıları % 4 - 7 dir.

U. Çiftçi

1971 - 18 Değişik Tablolu Kızamık Hastalarında Antikorların Durumu

Thiry, L.; Dachy, A.; Loenthal, A. (Inst. Pasteur Brabant, Brussels, Belgium) : Measles Antibodies in Patients With Various Types of Measles Infection.

Arch., Ges. Virusforsch., 1969, 28, 278.

● 116 kızamık hastasının serumlarında kompleman birleşti-
ren (CF) ve hemaglutinasyon inhibisyon (HI) testleri ile kızamık
antikorları aranmıştır. HI testinde hem bütün virion antijeni ve
hem de Tween-eter ile parçalanmış virus antijeni kullanılmıştır.
Tipik, ateşli 35 kızamık vakasının 15 tanesinde döküntüden 8-10
gün sonra CF antikoru bulunamamıştır, buna mukabil düşük tit-
rede HI antikoru bulunmuştur. Diğerleri için her iki test de po-
zitif bulunmuş fakat hiçbir 1/512 den yüksek HI titresi gösterme-
miştir. Çok yüksek ateşli 62 vakada ve subakut skleroz panense-
falit (SSPE) gösteren 5 hastada CF ve HI antikorları çok yüksek
bulunmuştur. İncelenen serumlarda genellikle CF ve HI titrele-
rin birbirini tuttuğu bulunmuştur. HI titrelerinde bütün virion
antijenlerinin ve Tween-eterle parçalanmış antijenlerin kullanıl-
ması her iki antijen arasında bir korelasyon olduğunu göstermiş-
tir. Parçalanmış antijenle yapılan titrelerden alınan neticeler bü-
tün antijenle yapılanlara kıyasla 2-8 defa daha yüksektir. 8 SSPE
vakasından 5 tanesinde parçalanmış antijenle yapılan HI titresi
bütün virus antijeni ile yapılanla oranla 50-62 defa daha yüksektir.
Sonuç olarak rubella vakalarının tersine olarak CF antikorla-
rı HI antikorlarının peşi sıra yüksellir. Yazida hastalıkların kli-
nik formlarına göre bulunan CF ve HI antikorları titreleri ara-
sındaki muhtemel ilişkiler tartışılmıştır.

Uğur Çiftçi

**1971 - 19 Enfluenza Virusunun Hemaglutinin ve Nöraminidaz Antijenleri-
nin Tabiatı Takı Serbest Dağılımı : Hong Kong 68 Virusunun He-
maglutinin Antijeninin Ayırı Edilmesi.**

Schulman, J. L.; Kilbourne, E. D. (Dept. Public Health, Cornell Univ. Med. Coll., Ithaca, NY, USA) : Independent Variation in Nature of Hemagglutin and Neuraminidase Antigens of Influenza Virus : Distinctiveness of Hemagglutin Antigens of Hong Kong Proc. Nat. Acad. Sci. USA., 1969, 63, 326.

● Yeni Hong Kong varyantı da dahil olmak üzere 1957-1968
yılları arasında izole edilen 42 tip 7 nesilde nöraminidaz (NA) ve
hemaglutinin (HA) proteinlerinin antijenik değişiklikleri mukaye-
se edilmiştir. Bağımsız olarak meydana gelen yeni viruslarda bu
iki antijenin tabiatının değiştiği bulunmuştur. Bununla beraber

Hong Kong 68 neslinin HA antijeni diğer A2 nesillerinden değişiktir, bunun NA antijeni yakın nesillerden antijenik olarak ayırt edilemez. HA ve NA antijenlerinin A2 enfluenza virusun 7 neslinin her birinin rekombinasyonu ile ayrışmasını ihtiva eden bir teknik kullanılmıştır. Bu sayede Hong Kong nesilleri ile daha önceki A2 viruslarının çapraz reaktiviteleri benzer NA komponentleri sebebiyledir. Enfluenza A viruslarının NA ve HA komponentlerine dayanan yeni bir klasifikasyonu teklif edilmektedir.

Uğur Çiftçi

1971 - 20 Standardize Edilmiş Viral Hemaglutinasyon ve Hemaglutinasyon - İnhibisyon Testleri : 11 Tarifi ve İstatistik Olarak Değeri.

Hierholzer, J.C.; Suggs, M.T. (Lab. Div. Nat. Commun. Dis., Center Atlanta, Georgio 30333, USA) : Standardised Viral Haemagglutination and Haemagglutination - Inhibition Test. 11 Description and Statistical Evaluation. E. C. Hall, Appl. Microbiol, 1969, 18, 824.

- Bu çalışmada hemaglutinasyon (HA) ve hemaglutinasyon - inhibisyon (HI) testlerinin standardizasyonu ve birçok viruslara tatbik edilebildiği belirtilmiş ve uygun tek bir sulandırıcının bütün hemaglutinasyon deneylerine uygulanabileceği anlatılmıştır. (Fosfat tamponlu su 29 sulandırıcı arasından seçilmiş) Çalışmalarla serumun sabit hacimleri, antijen ve standardize eritrosit suspansiyonları kullanılmıştır. Adenovirus, kızamık ve miksovirus ile hemaglutinasyon (HA) testi % 84-96 ve hemaglutinasyon - inhibisyon (HI) testi % 96-100 arasında tatminkâr cevap vermiştir. Neovirus ile HA testi % 70-73 ve HI testi % 95-98 arasında tatminkâr cevap verme oranına sahiptir.

Uğur Çiftçi

1971 - 21 Adjuvant 65 İçinde 1967 Formüllü Enfluenza Aşısını Müteakip Hong Kong Enfluenzasına Karşı İnsanlarda Antikor Cevabı.

Woodhour, A.F.; Mc Aleer, W. J.; Friedman, A.; Weibel, R. E.; Stokes, J.; Hilleman, M. R. (West Point, Pa. 19486, USA) : Antibody Response in Man to Hong Kong Influenza Following 1967 Formula Influenza Vaccine in Adjuvant. Proc. Soc. Exp. Biol. Med., 1969, 131, 501.

- 7-75 yaşları arasındaki şahıslara sulu aşı ihtiva eden s.c. enjeksiyonları veya i.m. olarak adjuvant tip aşısı tatbik ediliyor. Bu aşılar homolog Asya ve heterolog Hong Kong viruslarının A/PRB/34 A1/AA/1/57, A₂/Japon/170/62, A2/Taiwan/1/64 ve B/Mass/3/66 nesillerini ihtiva ediyor. Adjuvan 65 tip aşısı tatbik edilenlerden % 55 inde sulu aşısı tatbik edilenlere oranla daha fazla antikor teşekkül ettiği hemaglutinasyon inhibisyon testi ile tespit edilmiş. Hong Kong nesillerine karşı sulu aşısı tatbik edilenlerden ancak % 40-60 i homolog Asya virusunada antikor meydana getirmiş fakat Hong Kong virusuna cevabı ihmali edilebilecek kadar az. Bununla beraber adjuvant tip aşısı tatbik edilenlerden % 93 den

fazlası homolog Asya virusuna karşı antikor meydana getiriyor. Hong Kong virusu meydana çıkmadan önce, şahıslardan alınan serumlarda bu virusa karşı dikkate değer bir antikor bulunamamıştır

K. Dikmen

- 1971 - 22 Virus ve Benzeri Biyolojik Ajanlarla İnoküle Edilen Embryonlu Yumurtaların Çeşitli Kısımlarından Aşı ve Benzeri Biyolojik Maddelerin Toplanmasına Yarayan Bir Araç ve Bu Toplamaya Ait Bir Usul.**

(US 3420 743 Amer. Cyanamid Co.) : Machine for Harvesting Vaccines, or Similar Biologicals, from Parts of Embryonated Eggs Which Have Been Inoculated With Various Biologicals such as Virus etc. and a Process for Such Harvesting, 1970, 3, 67.

● Embriyonlu yumurtalardan özellikle, amniotik sıvı veya krioallontoik sıvıdan elde edilen aşları toplamaya yarıyan bir araç geliştirilmiştir. Yazında bu alet anlatılıyor. Cihazda steril şartların sürdürülmesi temin edilmiştir. Embriyonlu yumurtalardan bu çeşit biyolojik maddelerin toplanması usulu çeşitli işlemlerin bir kombinasyonudur. Önce yumurtalar soğutulur ve yüzeyleri dezenfekte edilir; sonra yuvarlak kısımları yukarı gelecek şekilde bir yumurta kutusuna konur. Yumurtanın yuvarlak ucundan kabuğu kesilir, yumurta membranları delinir ve yumurta ters tarafa çevrilerek içinden akan sıvı toplanır. Yumurta bu pozisyonda sallanır, sonra vakumun önlenmesi için 360° çevrilir ve tekrar sallanır (bu sallama ve döndürme en az bir kere tekrarlanmalıdır). Elde edilen sıvılar toplanır ve yumurtanın kesilen ucu kapatılmadan kabukları atılır. Bu işlemlerde baştan sona, sıvıların kontaminasyonunun önlenmesi için havada sterilize edici ışınlandırma tatbik edilmelidir. Yumurtalar soğutulmadan önce virusla inoküle edilmeli daha sonra kâfi miktar aşı elde edilinceye kadar enkübe edilmelidir.

K. Dikmen

- 1971 - 23 Hücre Kültürlerinde Kızamık Virusu Üremesinin Mikoplazma ile İnhibisyonu ve Arjininin Restorasyon Etkisi.**

Romano, N.; Brancato, P. (Ist. Ig. Univ. Palerma, Italy) : Inhibition of Growth of Measles Virus by Mycoplasma in Cell-cultures and The Restoring Effect of Arginine. Arch Ges. Virusforsch, 1970, 29, 39.

● Bu çalışmada, kızamık virusunun, evvelce mikoplazma orale ile enfekte edilmiş maymun böbreği hücre kültürlerinde üremesi incelenmiştir. Kızamık virusu tarafından meydana getirilen plâk adedi kontrollara oranla mikoplazma-enfekte hücrelerde bariz bir azalma göstermiştir. Virus inokülasyonundan 6 gün önce mikoplazma ile enfekte edilen hücrelerde plâk sayısındaki azalma 1 gün önce enfekte edilenlerden çok azdır. Mikoplazma

ile kontamine olmuş hücrelere 0.5 mm arjinin ilâvesi, plâk titresini kontrolların seviyesine yükseltilebilmektedir. Arjinini kullanarak bitiren hücreler, asgari besleyici vasatta üremelerine devam edebilmekle beraber yüksek oranda virus replikasyonunu devam ettiremezler ve bu etki arjinin ilâvesiyle normal hale getirilebilir. Bu da bize invitro olarak plâk meydana getirmede arjininin lüzumlu olduğunu göstermektedir.

K. Dikmen

1971 - 24 Linfoproliferatif Hastalıklı Hastaların Karaciğerlerinde Avustralya Antijeninin Hücresel Lokalizasyonu.

Nowoslawski, A.; Brzosko, W. J.; Madalinski, K.; Krawczynski, K. (Dept. of Immunopathology, State Inst. of Hygiene, 24 Chocimska Street, Warsaw, Poland) : Cellular Localisation of Australia Antigen in the Liver of Patients With Lympho Proliferative Disorders. Lancet, 1970, 1, 494.

● Avustralya (Au) antijeni, serumlarında Au antikoru taşıyan lenfoproliferatif hastalıklı 6 hastanın nekropsilerinden alınmış numunelerde, immünofluoresans tekniği ile araştırıldı. Hepatik parankim hücrelerinin sitoplazmasında ve (veya) nükleusunda spesifik fluoresans tesbit edildi. Bu hastaların hepatosit nükleuslarında elektron mikroskopla, 20 milimikron kadar büyüklikteki virus benzeri partiküllerden müteşekkil kümeler görüldü. Bu partiküllerin morfolojisi, Au pozitif kişilerden, anti-Au seromuyla çöktürülerek elde edilen partiküllerin morfolojisine uymaktadır. Au antijeni ya da virus benzeri partiküller, serolojikman Au negatif olan 6 linfoproliferatif hastalıklı kişiden izole edilemedi. Bu hastaların hiç biri klinik ve biyokimyasal bakımından hepatitis arzetmiyordu. Au pozitif hastaların ikisisinde orta şiddette seyreden kronik persistan hepatitis formu için karakteristik olan histolojik değişikliklere benzer değişiklikler elde edildi. Bu bulgular, Au antijeninin virus benzeri tabiatı ve hücresel lokalizasyonuyla ilgili daha önceki raporları desteklemektedir.

K. Kılıçturgay

1971 - 25 L, 16 Canlı Kızamık Aşısının Büyüük Miktarlarda Üretiminin Bilimsel Temelleri.

Andzhaparidze, O. G.; Dorofeev, V. M.; Kolyanova, S. J; Mertsilina, T.G.; Sokolova, T.M.; Kropotova, N. S. (Sci. Inst. Virus Prep., Moscow, USSR) : The Scientific Bases and Experience of Large-scale Production of Live Measles vaccine L, 16 Vop. Virusal., 1969, 14, 13.

● Halen L-16 canlı kızamık aşısının büyük miktarlarda üretimi yeni doğmuş kobay böbrek hücrelerinde, Japon bildircin embryonlarında ve W-38 diploid hücrelerde sürdürülmektedir. Teknik imkânlar açısından aşı üretiminde en uygun hücreler Japon bildircin embryo hücreleridir. L-16 kızamık aşısı düşük bir

eradikasyon meydana getirme yeteneği ile yüksek bir immun cevap yeteneği meydana getirmektedir.

K. Dikmen

1971 - 26 Kızamık, Kızamıkçık ve Kabakulak'a Karşı Canlı Aşılar Kullanarak Kombine Bağışıklık Meydانا Getirilmesi.

Nasibov, M. N.; Yakovleva, N. Y.; Smorodintsev, A. A. (All - Union Res. Inst. Influenza, Min. Public Health, Leningrad - USSR) : Combined Immunization by The Use of Live Vaccine Against Meales, Mumps and Rubella. Boll. Ist. Sieroterap. Milan, 1969, 48, 239.

- Leningrad'da elde edilen kızamıkçık aşısı nesilleri s.c. inkülyasyonunda yüksek derecede immunizasyon özelliği bulaşmazlık ve reaksiyon yokluğu göstermektedir. Attenie virustan 1000 enfeksiyöz ünite 1 doz meydana getirmektedir. Bir doz, attenie aşılı çocukların % 100 içinde 12 ay süren virus nötralizasyonu ve antihemaglutinasyonu antikorlarını teşvik etmiştir. Hemaglutinasyon inhibisyon immünitetenin değerlendirilmesi bakımından en ümit verici serolojik deneydir. Trivalan aşısı ile, kızamıkçık/Kızamık/kabakulak, 20000 den fazla çocuk üzerinde yapılan deneme yüksek bir yararlılık ve bu şekilde tatbik edilen kızamıkçık aşısının çok emniyetli olduğunu göstermiştir.

K. Dikmen

1971 - 27 Haemophilus Enfluenza Menenjiti Teşhisi İçin Latex Agglutinasyon testi

Newman, R. B.; Stevens, R. W. And Gaafor, H. A. Latex Agglutination Test for The Diagnosis of Haemophilus Influenza Menigitis. J. Lab. Clin. Med. 76, 107 - 113 (July) 1970.

- Klinik olarak Hemofilus enfluenza menejiti teşhisi konmuş veya şüpheli 30 hastadan 28'inde antikor ile örtülü Latex partikülleri ile yapılan çabuk ve hassas bir lâm testinde Se-rebrospinal mayilerde Hemofilus enfluenzaya ait kapsül antijenleri araştırılmıştır. Bunlardan yalnız ikisinde test reaksiyon vermemiştir. Bunların birinde CSF'nin direkt mikroskopik muayenesinde organizmin kendisi bulunamamış ve kültürdeki gelişmesi de gecikmiştir. Tip 6 pnömokok antijenleri, yahut diğer bakteri menenjitli hastalardan temin edilen CSF numunelerinde çapraz reaksiyon görülmemiştir.

İ. Gürer

1971 - 28 İnsan Serumu Vasıtasıyla İnsan Deri Kollagenaz'ının İnhibisyonu.

Eisen, A. Z.; Bloch, K. J. and Sakai, T. (Washington Univ. Medical Center, St. Louis) : Inhibition of Human Skin Collagenase by Human Serum. J. Lab. Clin. Med. 75, 258, 263 (Feb) 1970

- Düşük konsantrasyonlarda dahi insan serumu, insan derisi ve kol ile bacakları henüz teşekkür etmemiş kurbağalarda mev-

cut kollagenaz'ların her ikisine de müessir bir inhibisyon yapma yeteneğine sahiptir. Bu inhibe edici aktivite evvelâ serumun Alfa-globulin komponentlerinin iştiraki ile olmaktadır. Alfaantitrypsin ve alfa-macroglobulin bu kollagenaz'ları inhibe etmektedir. Serum anti-proteazları, enzim imalının vukua geldiği orijinal yerden temin edilmiş substrat üzerinde, koruyucuenzimatik faaliyet göstererek, kollagenaz aktivitesinin kontrolü hususunda hizmette bulunabilir.

I. Gürer

1971 - 29

İnsan Gama G4 Proteinlerinin Anti-Rh Aktivitesi.

Frame, M.; Mollinson, P. L., and Terry, W. D. (St. Mary's Hosp. Medical School, London) : Anti-Rh Activity of Human Gama G4 Proteins. Nature 225, 641, 643 (Feb. 14) 1970

- Antijen yapısı ve strüktürü yönünden farklılık gösteren insan IgG'nin alt sınıfları (subclasses) aynı zamanda fonksiyonel kriterler yönünden de farklılık arzedebilir. İnsan eritrositlerinin çeşitli kan gurubu antikorları ile hassaslaştırıldıktan sonra her biri 4 gama-globulin alt sınıflarına karşı hazırlanmış antiserumlar ile teste tabi tutulmuşlardır. İlk neticeler, serumlardan ikisinde görülen anti-Rh aktivitesinin, kısmen gama G4 moleküllerine atfedilebileceği inancını kuvvetle vermiştir. Daha sonra yapılan müteaddit çalışmalar bu neticeleri teyit etmiştir. G4 alt sınıfına ait Anti-Rh antikorlarının demostrasyonu göstermiştir ki, antikor hususiyetine nazaran, tali alt sınıflar arasında beklenilen den daha fazla farklılaşma vardır.

I. Gürer

1971 - 30

Malarya'ya ait Koruyucu Antikorların Hususiyetleri.

Cohen, S.; and Butcher, G. A. (Guy's Hosp. Medical School, London) : Properties of Protective Malarial Antibodies. Nature 225, 732, 734 (Feb 21) 1970

- Malarya'ya ait koruyucu antikorların mevcudiyeti passif transver testleri ile, maymun ve insan enfeksiyonlarında ve daha az bir derecede olmak üzere, kemiriciler malaryasında gösterilmiştir. Malarya ya ait koruyucu antikorlar, genel olarak viruse ait olan nötralize edici antikorlarda görülen bazı hususiyetlere maliktir. Her ikiside hücrenin mükerrer istilasını önler gibi görevmektedirler. Müstakil olarak komplemanla birleşir, koruyucu etkilerini gösterebilmeleri için en az iki birleşme yerine muhtaçlıklar ve hücre içindeki organizmelerin davranışına tesir etmezler.

I. Gürer

1971 - 31

Kanda Lenfosit Seviyesinin Kontrolü.

Vincent, P. C. and Gunz, F. W. Control of Lymphocyte Level in Blood. Lancet 2, 342 (Aug. 15) 1970

- Bu teori, küçük lenfositlerin yüzeylerinde tanılabılır bir yerin mevcut olduğunu ve tanılabılır yeri olan bu lenfositlerin takibinin (muhtemelen post kapiller veniliün endotelini çaprazlayarak göç ettiği sırada) lenfosit proliferasyonunu inhibe ettiğini,

böylece normal sayıda lenfositlerin idamesinin sağlandığı prensibini getirmektedir. Bu tanılabılır yer phytohemagglutinin responsive ve spesifik抗原lerle reaksiyon veren yerlerle çok yakın olarak ilişkilidir. Bu tanılabılır yer kronik lenfositik lösemi ve lenfomalarda bloke edilmiş veya kaybolmuştur.

I. Gürer

1971 - 32 Transplantasyondan sonra Karaciğer Vasıtasiyla Protein Sentezi.

Rake, M. O. et al. Protein Synthesis by Liver After Transplantation. Lancet, 2, 341 (Aug. 15) 1970.

● İki hastada ortopedik karaciğer transplantasyonundan sonra 13 aya kadar intervallerle ve ^{14}C -Carbonate metodu ile yapılan albumin ve fibrinojen sentezleri nispetleri ölçümleri, her iki protein fraksiyonu için normal hatta daha yüksek kıymetler vermiştir ki, bu husus karaciğerin fevkalâde bir sentez kapasitesine sahip olduğunu göstermekte, ifade etmektedir.

I. Gürer

1971 - 33 Romatoid Faktörler İçin Yeni Bir Hemagglutinasyon Testi.

Catheart, E. S. and Sullivan, J. B. New Hemagglutination Test for Rheumatoid Factors. Amer. J. Clin. Path. 54. 209, 213 (Aug.) 1970.

● Romatoid faktörleri tetkik için ticari olarak temin edilebilin yeni bir miyar, Romatoidli hastalar ile kontroller üzerinde değerlendirilmiştir. Testin tavşan amboseptörleri ile örtülü koyun eritrositlerini de kullanarak yapılan Waaler-Rose reaksiyonunda elde edilen neticeler harikulâde uygunluk göstermesine rağmen insan immunoglobulin G'nin kullanılması esasına dayanan bentonite floküülasyon ve latex fiksasyon testlerinden daha az hassas olduğu bulunmuştur.

I. Gürer

1971 - 34 Gebelikte FTA - ABS Testi.

Buchanan, C.S. and Haserick, J. R. FTA - ABS Test in Pregnancy. Arch. Derm, 102, 322, 325 (Sept) 1970

● Hamileliği sırasında bir hastada muhtemelen yanlış pozitif floresan treponemal antikor absorbsiyon testi (FTA - ABS) müşahade edilmiştir. Hastanın düşük titrede pozitif nontreponemal testlere istinat eden sifilis için kronik yanlış pozitif nontreponemal antikor testine ve negatif treponemal pallidum immobilizasyon ve FTA - ABS testlerine malik olduğu biliniyordu. Gebeliği esnasında, kadında hikayesi, yahut sifilise ait klinik deliller, neticeye yardım edici epidemiyolojik araştırma olmayarak pozitif bir FTA - ABS testi tespit edildi. Kadın intra müskiüler yoldan verilen benzathine penicilline G ile tedavi edilmesine rağmen, FTA - ABS testi, nontreponemal titre testinde bir değişiklik vukuua gelme-

den, doğumdan sonra non reaktif oldu ve neredeyse bu husus, tedaviye atfedilecekti. Mekanizma bilinmemektedir.

I. Gürer

1971 - 35 Tetanoz ve Clostridium Novyi'den Olma Gazlı Gangren'e Karşı Aktif ve Passif Bağışıklanma.

F. Klosa and G. Schallehn (Hygiene-Institut der Universität Kiel, West Germany, Germany) : Active and Passive Immunization Against Tetanus and Clostridium Novyi Gas-Gangrene. *Deutsch Med. Eschr.*, 95, 510, 513 (March 6) 1970.

● Kobaylarda Clostridium novyi yahut novyi toksoid ve tetanus toksoid kombinasyonu ile bağışıklama, C. novyi gazlı gangrene ve tetanoz'a karşı en az iki senelik bir period için güvenilir koruyuculuk vermektedir. Bu husus, hususıyla kombine edilmiş aşının bariz reaksiyonlara hiç sebep olmadığı cihetle insanda gazlı gangren ve tetanoz'a karşı benzer koruyuculuk verme hususunda denenebilir.

I. Gürer

1971 - 36 Enfeksiyöz Mononükleoziste Anti-i.

Hossaini, A. A. (Division of Clin. Pathology, Medical College of Virginia) : Anti-i in Infectious Monocucleosis. *Am. J. Clin. Path.*, 1970, 53, 198.

● Anti-i antikorları (otoantikor) enfeksiyöz mononükleozisli hastaların kanlarında sık olarak görüülürler ve nadiren otoimmun hemolitik anemilere sebep olurlar. Bu rapor, böyle bir vakayı ve hemolitik anemi arzetmeyen hastalardaki Anti-i ensidansını konu almaktadır. Antikorlar, en iyi soğukta reaksiyon vermiştir. Hemolitik anemili hastada titre, kordon kanından alınan eritrositlerle 1 : 1024, normal yetişkin ve hastanın kendi eritrositlerile 1 : 64 bulunmuştur. Hastanın iyi oluşundan 3 hafta sonra, heterofil aglutininlerin hâlâ mevcut bulunduğu sırada, kordon kanı eritrositleri kullanılarak, anti-i antikorları güçlükle gösterilebilen seviyeye düşmiş bulundu. Komplikasyonsuz 52 hastada anti-i aglutininleri ensidansının % 69,2 olduğu tesbit edildi. Yalnızca bir hastada titre bariz biçimde yüksek olup vakaların geniş çögünülgünde kordon kanı hücrelerine karşı avidite ve titreler düşük seviyede kalmıştır. Serumlar 37°C da normal yetişkin eritrositlerile reaksiyon vermediler, fakat üç vakanın serumu 4°C de zayıf biçimde reaksiyon verdi. İyileşmiş 52 hastanın 12 sinde, serumlar hastalık semptomlarının çıkışından 4-6 hafta sonra tekrar teste tabi tutularak hepsinde anti-i antikorlarının tamamen kaybolduğu görüldü. Öyle anlaşılıyor ki, anti-i, enfeksiyöz mononükleozisinin hemolitik ve diğer komplikasyonları ile, heterofil aglutininlerden daha iyi bir korelasyon göstermektedir. Başka 23 serum teste tabi tutularak anti-i antikorları ihtiva etmediği gösterildi

K. Kılıçturgay

- 1971 - 37** Bir Epidemi Esnasında Kızamıkçık Aşısı Tatbikatı Purukawa, T.; Kuno, K.; Isomura, S.; Takekoshi, T. (Dept. of Pediatrics, Nagoya University, Japan) : Rubella Vaccination During an Epidemic. JAMA, 1970, 213, 987.

● Yazarlar, çocukların devam ettiği okulda nüksler şeklinde zuhur eden kızamıkçık epidemileri sırasında kızamıkçık aşısının koruyucu etkisini araştırmışlardır. 1969 da bu okulda çıkan iki epdiemi, RA 27/3 kızamıkçık suyu ile hazırlanan aşının koruyucu etkisini denemek fırsatını verdi. İlk epideminin başlangıcında çocukların bazılarına RA 27/3 kızamıkçık aşısı cild altına, buna karşılık ikinci salgında bu aşın burun içine verilerek uygulandı. Her iki yoldan inoküle edilen aşı da organizmada iyi bir antikor reaksiyonu hırsule getirdi. Aşılanmamış kontrollarla mukayese edilirse, aşılanmış gurupta inokülasyondan 2 hafta sonraki kızamıkçık vakaları oranı keskin bir düşme göstermiştir. İlk salgında RA 27/3 suyu ile cild altına yapılan aşılamanın sağladığı koruma istatistik bakımından bariz biçimde etkili olmuştur. İkinci salgın kesin değerlendirme için yeterli olmamakla beraber, burun içi aşılamanın da etkili görüldüğü söylenebilir.

K. Külcülturgay

- 1971 - 38** İleri Derecede Attenue Kızamık Aşısı (Moratent) ile Çiçek Aşısı Karışımı Uygulamasında Klinik ve Laboratuvar Bulguları.

Weibel, R. E. ve Arkadaşları (Dept. of Pediatrics, School of Medicine, University of Pennsylvania Philadelphia-USA) : Clinical Laboratory Experiences with A More Attenuated Enders Meales Virus Vaccine (Moraten) Combined with Smallpox Vaccine. Pediatrics, 1969, 43, 4, 1.

● İleri derecede attenuate Enders'in kızamık virus aşısı ve çiçek dana lenfi karışımı ile hazırlanmış olan ve liyofilize edilen ikili aşılı karışımı, jet enjektör yardımı ile küçük bir grup çocuğa uygulanmıştır. İki virus arasında bir enterferens olayına rastlanmıştır. Bütün çocukların bu iki virusa karşı, serolojik olarak tesbit edilen antikorlar teşekkür etmiştir. Aşı uygulanan çocukların gözlenen reaksiyonlar, bu iki aşının ayrı ayrı verilmeleri halinde teşekkür edenden farklı değildir. Bu karışımın, tatbikatta kolaylık sağlayacağı ve geniş uygulama alanı bulacağı kanaatı hasıl olmuştur.

A. Arı

- 1971 - 39** Jeri Lynn Suju ile Canlı Kabakulak Virus Aşısı.

Weibel, R. N. ve arkadaşları (Dept. of Pediatrica, School of Pennsylvania, Philadelphia, USA) : Jeryl Lynn Strain Live Mumps Virus Vaccine. Journal American Medical Ass., 1969, 207, 9, 1667.

● Jeryl lynn suju ile canlı kabakulak virus aşısı. Jeryl lynn suju ile hazırlanan canlı kabakulak virusu aşısı tatbikatını müte-

akip nötralizan antikorlar teşekkül ettiği ve bunların büyük bir değişimeye uğramadan en az üç yıl dayandığı, yapılan çalışmada tesbit edilmişdir. Tesbit edilen antikorların takip edilen titresi tabii enfeksiyonlardakine paralel bir durum göstermektedir. Aşı tabibik edilen 18 çocuk ve ailede, müteakip 32 ay süre içerisinde çocuklar kabakulaklı hastalarla temas etmelerine rağmen hastalık meydana gelmemiştir. Aynı hadise üç yıllık bir takipte de gözlenmiştir. Kabakulak aşısı uygulanan çocukların (S) solubl ve (V) viral抗原lere karşı immunite teşekkül ettiği gösterilmiştir. Gözlemler kabakulak aşısına karşı teşekkül eden korumanın uzun süreli olduğu kanısını uyandırmaktadır.

A. Ari**1971 - 40****Canlı Kızamık, Kabakulak ve Kızamıkçık Kombine Virus Aşısı.**

Buynak, E. B. ve arkadaşları (Dept. of Pediatrica, School of Medicine, University of Pennsylvania, Philadelphia) : Combined Live Measles, Mump, and Rubella Virus Vaccine. JAMA, 1969, 207, 12, 2259.

● Son zamanlarda kombine viral aşılar hazırlama üzerinde çalışmalar yapılmaktadır. Bu arada; moraten kızamık J. L., kabakulak HPV-77 ördek embriyo kızamıkçık aşları üçlü kombine ve moraten kızamık - J. L., kabakulak bivalan kombine aşları tek doz halinde çocuklara uygulanmaya başlanmıştır. Bu viruslara karşı; aşıların tek tek uygulanmasına nazaran antikor teşekkül ve seviyesinde aşıkâr bir değişiklik ve klinik belirtilerde yine bu aşıların ayrı ayrı verilmelerine nazaran bir farklılık tesbit edilmemiştir. Ancak, aşı üretiminde kullanılan suşların burada önemli bir rolü vardır. Bu itibarla suş seçiminde uygun suşların temini şarttır. Yukarıda tarifedilen üçlü ve ikili virus aşılarını kurutmak mümkün olduğu gibi, bunları günlük практиkte de uygulamak mümkün olabilecektir. Böylece, kabakulak, kızamık ve kızamıkçık aşları tek bir doz halinde ve uzviyetin koruma reaksiyonunu bozmadan ve klinik reaksiyonlarda aşırılıklar olmadan uygulanabileceği görülmektedir.

A. Ari**1971 - 41****Enfluenza'nın İmmünofloresans Tekniği İle Çabuk Teşhisı.**

McQuillin, J.; Gardner, P.S.; McGuckin, R. (University Dept. of Virology and Royal Victoria Infirmary, Newcastle Upon Tyne NE1 4LP) : Rapid Diagnosis of Influenza by Immunofluorescent Techniques. Lancet, 1970, II, 690.

● Araştırcılar, Respiratory syncytial (R. S.) virusun çabuk teşhis için kullandıkları immünofloresans metodunu, enfluenza A ve B nin meydana çıkarılmasında uygulamışlardır. Enfluenza A enfeksiyonu olan 11 hastadan alınan burun-boğaz ifrazi ve öksürük-burun silintisi numunelerinin 9unda süratle teşhis yapılmıştır. Enfluenza A enfeksiyonlu diğer 8 hastadan alınan öksürük-burun silintisi numunelerinden elde edilen hücreler, bunla-

rin 5 inde olumlu sonuç vermiştir. Akciğer, trakea ve bronkusslardan alınan numunelerin immünofloresans tekniği ile boyandığı 9 nekropsi materyalinin 8 i olumlu bulunmuştur. 5 bebeğin, R. S. virus ve enfeluenza A viruslarının her ikisi ile enfekte oldukları meydana çıkarılmıştır. Küçük bir enfluenza B salgısında hücre ve sekresyonlara uygulanan immünofloresans tekniği, 4 enfekte hastadan 3 içinde başarılı olmuştur. Büttün vakalarda, maymun böbrek doku kültürü hücrelerinde enfluenza A ve B nin her ikisi, immünofloresansla sıratle idantifiye edilmiştir.

E. Özlüarda

1971 - 42 B.C.G. Aşılaması ve Lösemi Mortalitesi.

Davignon, L.; Lemonde, P.; Robillard, P.; Frappier, A. (Institut de Microbiologie de l'Université de Montréal, Ville-de-Laval, Québec, Canada) : B.C.G. Vaccination and Leukaemia Mortality. Lancet, 1970, II, 638.

Calmette-Guérin suyu (B.C.G.) tüberküloz basilinin, farelerdeki spotane lenfoid lösemi ve çeşitli deneysel neoplasma tipleri üzerinde bir tesiri olduğu bulunmuştur. Araştırcılar B.C.G. ile aşılanmış insan topluluklarında lösemi vukuatının azalabileceği ihtimalini düşünmüştür. Yapılan demografik ve, istatistikî deileere dayanan araştırmacılar göre, Kanadanın Québec eyaletinde 1960 dan 1963 e kadar olan yıllarda, 15 yaş altındaki şahislarda lösemiden ölenlerin adedi, B.C.G. ile aşılanmış olanlarda, aşılanmamışlara nazaran yarıyariya azdır. Bu sonuç laboratuvar hayvanlarında yapılan deneylerde de elde edilmiştir.

E. Özlüarda

1971 - 43 Üç Kısa-Enkübasyonlu Hepatit Salgısında Yeni Bir Serum-Antijenin Meydana Çıkarılması.

Del Prets, S.; Costantino, D.; Doglia, M.; Graziina, A.; Ajdukiewicz, A.; Dudley, F. J.; Fox, R. A.; Sherlock, S. (Inst. di Clinica Medica 2, Univ. di Milano) : Detection of A New Serum-Antigen in There Epidemics of Short-Incubation Hepatitis. Lancet, 1970, II, 579.

Viral hepatit mutad olarak akut enfeksiyöz (epidemik, kısa-enkübasyonlu) ve serum (uzun-enkübasyonlu) tipler olarak ikiye ayrılır. Uzun enkübasyonlu tipi genellikle parenteral olarak yayılır fakat fekaloral yol ile de geçirilebilir. Mutad olarak transfüzyon hepatiti, narkotik müptelalarının enjektör sarılığı ve, ingleterenin meskün yerleri ile A.B.D. de yetişkinlerdeki sporadik hepatit vakaları bu tipe dahildir. Avustralya antijeni (hepatitis A antijen «HAA») bu hastalığın erken safhalarında mutad olarak bulunur. Kısa-enkübasyonlu hepatit genellikle fekal-oral yolla yayılır fakat parenteral yolla da geçirilebilir. Bilhassa epidemiler yapan çocukluk hepatitleri bu tipe dahildir. Hastalığın hiçbir safhasında Avustralya antijeni bulunmaz. Son zamanlarda

Milanoda, birkaç transfüzyon yapılmış bir hastadan elde edilen yeni bir antikor jel difüzyonla idantifiye edilmiştir. Bu antikor yalnız Avustralya antijeni ile değil, kısa-enkübasyonlu hepatit hastalarının serumlarında mevcut olan bir antijenle de reaksiyon vermektedir. Bu antijene, epidemik hepatitle-asosye antijen (EHAA) denmektedir. Bu çalışmalarla yazarlar, İtalya ve İngiltere'de üç epidemik (kısa-enkübasyonlu) hepatit salgını ettiğine inanmışlardır. Her üç salgındaki hastaların serumları, Avustralya antijeni bakımından olumsuz bulunmuştur. Bunların % 65 inde ve hastalıklarının ilk iki haftası içinde tetkik edilenlerin % 90'ında EHAA bulunmuştur. Nekahat esnasında bu antijen serumdan kaybolmuştur. 2000 kontrol vakasında ve çeşitli viral hastalıkları olan 50 hastada EHAA bulunamamıştır.

E. Özluarda

1971 - 44 Epidemik Hepatitler Üzerine Laboratuvar Araştırmaları:

Hepatitli Hastaların Serumlarında Virusa Karşı Kopleman Antikorlarının Araştırılması.

Lembke, A.; Milczewski, K. E. V.; Lembke, K. (Inst. Virus Forsch. Exp. Med., Sielbeck-Eutin, GFR) : Laboratory Investigations Into The Problem of Hepatitis Epidemica. G. The Testing of Human Serum on Complement-Fixed Antibody Against Virus From Hepatitis Patients. Zentrabl. Bakteriol, Abt. I, 1969, 211, 24.

● Bu çalışmada epidemik hepatitli hastaların, ve epidemik sahanın dışından seçilen kontrol şahısların kompleman-bağlanması testi ile serolojik reaktiviteleri araştırılıyor. Schleswig Holstein'da hepatitli bir hastadan izole edilen bir virus (nesil 483) antijen olarak kullanılmaktadır. Bu virusun epidemik hastaların birinden izole edilen bir virusla aynı olduğu görülmüştür. Serolojik olarak virusun varlığının gösterilmesi hastalığın mevcudiyeti ile paralellik arzeder. Hepatitli hastaların ve hapatitli olduğu demonstrasyonla gösterilemeyen şahısların serolojik reaktiviteleri mukayese edilmiştir. Böylece Coburg bölgesindeki epidemik hepatit ile virus enfeksiyonu arasında etiyolojik bir bağlılık gözlenmiştir. Virus 483 nesline karşı insan serumu reaktivitesi araştırılmıştır. Bu şekilde bu virusun veya serolojik olarak ilişkili bir başka virusun Hamburg-Schleswig-Holstein bölgeleri halkında yüksek bir enfeksiyon yapma oranına sahip olduğu gösterilmiştir.

E. Akan

1971 - 45 Primer ve Sekonder Antikor Cevabında Antijen Dozunun Önemi. I. Yavru Tavşanlarda 19S ve 7S Nötralize Edici Antikorların Oluşumu.

Hajek, P. (Inst. Microbiol., Dep. Immunol., Czechoslovak Acad. Sci., Praha 4, Czechoslovakia) : Significance of The Antigen Dose in The Development of The Primary and Secondary Antidody Response. I. 19S and 7S Neutralizing Antibody Formation in Infant Rabbits. Folia Biol., 1969, 15, 383.

● 5 günlük tavşanlar i.p. olarak değişik dozlarda 174 fajı ile immunize ediliyor. % 50 serum nötralize eden antikor titresi, immunizasyondan 5 ilâ 7 gün sonra tespit ediliyor. 5×707 faj p.f.u. ile immunizasyon 5 günde alçak bir nötralize edici antikor titresi meydana getiriyor, fakat hiçbir benzer dozlarla immunize edilen guruplarda bulunmuyor. Antikorların meydana gelme miktarı kadar tipi de antijenin dozu ile korelasyon gösterir. Çünkü büyük bir dozdan (10^{10} faj p.f.u.) sonra 19S ve 7S antikorlar meydana gelmekte, küçük bir dozdan (5×10^7 faj p.f.u.) sonra yalnız 19S antikorları oluşmaktadır.

E. Akan

1971 - 46 İnsan Sitomegalovirus İle Immunize Edilen Guinea Domuzlarında Nötralize Edici Antikorların Teşekkül Etmesi.

Krech, U.; Jung, M. (Ins. Bacteriol., St. Gallen, Switzerland) : The Development of Neutralizing Antibodies in Guinea Pigs Following Immunization with Human Cytomegalovirus. Arch. Ges. Virusforsch, 1969, 28, 248.

● Guinea domuzları(sitomegalovirus (CMV) Davis nesilleri ile inoküle edilmiştir. Bunların anti serumlarında insan CMV'lerinden Davis, Esp, ve AD-169 ve herpesvirus hominisin tip 1 ve tip 2 sine karşı nötralize edici antikorlar aranmıştır. Davis nesillerinin enfektivite titresi antiserum ile $2.0 \log_{10}$ azalmıştır. AD-169 nesillerinin titresi 0.7 den $1.0 \log_{10}$ kadar bir düşüş göstermiştir. Esp. nesilleri ve herpes virusunun her iki tipi ile de nötralizasyon müşahade edilmemiştir.

E. Akan

1971 - 47 Barselona Halkında Enfluenza A₂ Virusa Karşı Hemaglutinasyon İnhibisyon Antikorları.

Pumarola, A.; Torres, A. R. (II cat. de Microbiol, e Hig.) : Hemagglutination Inhibiting Antibodies to Influenza A₂ Virus in The Population of Barcelona. Fac. de Med., 1969, 52/6, 489.

● Bu çalışmada Barselona halkında A₂ virusun 3 variantına (Singapore 4/57, Barcelona 1/68, Hong Kong 1/68) karşı hemaglutinasyon-inhibisyon antikorlarının mevcudiyeti ve dağılımı araştırılmış. 9 hastaya ait 18 serum ve çeşitli yaşlardaki sağlıklı kimselere ait 93 serum HI testine tabi tutulmuştur. Hasta serumlarının yarısında herotipik reaksiyonlar vermiştir. Bununla beraber titreleri çok düşük bulunmuştur. Sağlıklı gurupta ise yaşlılar hariç HI antikorları bulunamamıştır.

M. Gökoğlu

1971 - 48 Herpesvirus Hominis Nesillerini Direkt İmmunofloresans Teknik İle Tiplendirme.

Nahmias, A. J.; Chiang, W. T.; Buona, I.; Duffey, A. (Dep. Pediat. Prev. Med. Emory Univ. Sch. Med. Atlanta, Ca. USA) : Typing of Herpesvirus Hominis Strains by a Direct Immunofluorescent Technique. Proc. Soc. Ex. Biol. Med., 1969, 132, 386.

● İlgili çalışmada herpesvirus hominisin (HVH) direkt immunofloresan test ile tiplendirilmesinde kullanılan bir metod anlatılmıştı. HVH izolasyonları 191 klinik örnekten alınmıştır. Bu 191 örnekten 95 tanesi daha önceden mikronötralizasyon testi (MN) ile denenmiştir. Daha önceden MN testi ile tip I'ye ait olduğu gösterilen 47 HVH izolasyonu FA testi ile doğrulanmıştır. Bu şekilde her iki test arasında tam bir beraberlik olduğu gösterilmiştir.

U. Çiftçi

1971 - 49 Canlı Attenüe Polio Aşısı İle Immunizasyondan 4 Yıl Sonra Poliovirusları Nötralize Eden Antikorların Bulunuşu.

Cesario, T.C.; Jones, V.; Poland, J. D.; Chin T.D.Y. (Nat. Commun. Dis. Center, 2002 W. 39th St., Kansas City, Kans. 66103, USA) : Persistense of Poliovirus Neutralizing Antibodies four years After Immunization with Live Attenuated Vaccine. Amer. J. Epidemiol., 1969, 90, 157.

● Daha önce formalinle inaktive edilmiş aşı ile immunize edilmiş çocuklara iki doz trivalan poliovirus aşısı oral yolla tatbik edilmiştir. İkinci dozdan 5 hafta sonra 1. 2. ve 3. tip poliovirusa karşı antikorlar sırasıyla % 99, % 100 ve % 97 olarak bulunmuştur. Dört yıl sonra incelenen çocukların tip 1, 2 ve 3'e karşı nötralize edici antikorlar sırasıyla % 97, % 100, ve % 88 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlar ve 4 yıl saklanmadan önce ve sonra serumdaki nötremize edici antikor titrellerinin mukayesesini antikorların nisbi bir stabilitesi olduğunu göstermiştir.

U. Çiftçi

1971 - 50 Bir Çocuk Toplumundaki Kabakulak Epidemisinde Immunité Durumu. Kabakulağa Karşı Duyarsızlık ile Serum Plak Nötralizasyonu ve Hemaglutinasyon İnhibisyon Antikorları Arasındaki İlişkiler.

Ennis, F. A. (Dep. Public Health, Div. Virus Res., Cornell Univ. Med. Coll. New York NY 10021, USA) : Immunity to Mumps in an Institutional Epidemic Correlation of Insusceptibility to Mumps With Serum Plaque Neutralizing and Hemagglutination-Inhibiting Antibodies J. Infect. Dis., 1969, 119, 654.

● Bir çocuk yuvasındaki epidemide 42 çocuk kabakulağa maruz kalıyor. Epidemiden önce kabakulağa karşı plak nötrelease edici (PN) antikorları ve hemagultinasyon-inhibisyon (HI) antikorları tespit ediliyor. Kabakulağa yakalanan 16 çocuktan sadece 2 tanesinde epidemiden önce PN antikoru bulunmuştur. Halbuki kabakulağa yakalanmayan 26 çocuktan 19 tanesinde PN antikoru görülmüştür. Kabakulağa yakalannanın rolü ve önemi görülmektedir. Teknik sade ve kolaydır. Diğer taraftan 1/8 ve daha yüksek titrede HI antikorları tesbit edilenlerde de klinik vaka sayısı az sayıda olur

U. Çiftçi

1971 - 51 Avustralya Antijenine Karşı Şimpanze Antikorları.

Lichter, E. A. (Dep. Prev. Med. Community Health, Univ. Illinois Med. Center, Chicago, 111, 60680, USA) : Chimpanzee Antibodies to Avustralia Antigen. Nature (London), 1969, 224, 810.

● Bu çalışmada, Avustralya antjeni ile bağışıklanmış şimpanzelere bilahare Avustralya antjeni verildiğinde elde edilen bulgular sunulmuştur. Böyle bağışıklanmış hayvanlarda Avustralya antjenine karşı, oldukça fazla, özgül antiserum teşekkül etmiştir. Gözlemler, bu çalışmaların viral hepatitis taşıganlık safhasının anlaşılmasımda uygun bir model olabileceğini ve teşhis ettirici reagenlerin yapımında etkili bir yol bulunabileceğini göstermektedir.

M. Zeybekoğlu

1971 - 52 Aşı ve Antijenlerin Hazırlanması.

Hachani, Z. F. (GFR 1467 971) : Preparation of Vaccines and Antigens. Virology Abstracts, 1970, 3, 7, 66.

● Viruslardan saf antjen ve saf aşı hazırlanması için kullanılan usul aşağıdaki bölümleri ihtiva etmektedir. a) Etanol gibi polar bir çözücü ile viruslar dokuya ait nükleik asitlerden ayrılr, b) Konakçı dokusunun ihtiyarî olarak inhibitörler mevcudiyetinde hialuronidaz ile muamele ederek viruslar içine, nufuz edebilir bir hale getirilir sonra kültür yapılır.

K. Dikmen

1971 - 53 Kızamıkçıkta ve Onun Komplikasyonlarında Immünoglobülin Reaksiyonları.

Haire, M.; Hadden, D. S. M. (Dept. of Microbiology, the Queen's Univ. of Belfast, BT 12 6 BN, Northern Ireland) : Immunoglobulin Responses in Rubella and its Complications. Brit. Med. J., 1970, 3, 130.

● 18 - 38 yaşlarındaki komplikasyonsuz 8 kızamıkçıklı hastada normal reaksiyon tipinden olmak üzere, hastalığa spesifik IgG ve IgM antikorlarının bulunduğu ve bunlarda, IgG antikorlarının devamına rağmen, IgM antikorlarının 7 haftada 1 : 5 ten aşağı düşüğü gösterildi Buna karşılık, kızamıkçık komplikasyonu arzeden 3 hastada (2 trombositopenik purpura, 1 karpal Tunnel sendromu) ise, kızamıkçık için spesifik IgM antikorlarının seruma 6 aydan sonra dahi bulunmakta devam ettiği tespit edildi. Yazarlara göre, bunların patogenezinde, immunolojik reaksiyondaki alterasyon ya da enfeksiyonun persistansı söz konusu olabilir.

K. Kılıçturgay

1971 - 54

Bir Hastanede Au Antijen ve Antikor Taraması

Arnaud, R.; Maupas, Ph.; Audurier, A.; Avril, J. (C. R. T. S. et Laboratoire de Microbiologie, C. H. U., F-37-Tours) : Dépistage de l'Antigène Au et de l'Anticorps Correspondant, dans un Centre Hospitalier. Presse Méd., 1970, 78, 1546.

● Yazarlar, kompleman birleşmesi ve agar jelde immünodifüzyon tekniğini kullanarak, hepatitli, hemodializeli ve diğer nedenlerle hastaneye yatmış 3 gurup hastada yaptıkları Au antijen ve antikor taraması sonuçlarını bildirmektedirler. Antijenin, transfüzyon hepatitli (B virusu) 4 hastanın 4 içinde ikter safhasında önce müsbet bulunmasına karşılık, epidemik hepatitli (A virusu) 68 hastanın hiçbirinde müsbet bulunmadı. 12 hemodializeli hasta serumunun 2'sinde Au antikorları (1 inde Au antijen ve antikorları bir arada olmak üzere) tesbit edildi. Diğer nedenlerle hastaneye yatmış 1989 hastanın ise, 2'sinin Au antijeni portörü oldukları gösterildi. Yazarlar, verici kanlarının Au antijeni taramasına tabi tutulmalarının yararlı olacağı üzerinde durmaktadır.

K. Kılıçturgay

1971 - 55

Timusun Antikor Meydana Getirmedeki Rolü ve Japon Ansefalit Virus Enfeksiyonuna Etkisi.

Mor, Ri.; Kimoto, K.; Takeya, K. (Dept. Bacteriol. Sch. Med., Kyushu Univ., Fukuoka, Japan) : The Role of The Thymus in Antibody Production and in Resistance to Japanese Encephalitis Virus Infection. Arch. Ges. Virusforsch., 1970, 29, 32.

● İlgili çalışmada, timusu çıkarılmış yeni doğmuş fareler, Japon ansefalit virusunun (JEV) Nakayama suyu ve ticari aşılarda inoküle edilmesi incelenmiştir. İlk aylarda timusu çıkarılmış arkasından hemen immunize edilen farelerde hemaglutinasyon-inhibisyon (HI) antikor teşekkülünde belirli bir azalma gözle çarpılmıştır. Bununla beraber 50-90 gün arasında tekrar edilen virus inokülasyonları, hem kontrol gurubunda hem de timusu çıkarılmış olan grupta yüksek bir HI antikor titresinin teşekkülünü sağlamıştır. Timusu çıkarılmış olsun veya olmasın, farelerin JEV duyarlılıklarını kanlarında bulunan HI antikor yüksekliği ile ilgili bulunmuştur.

K. Dikmen

1971 - 56

Mikrobiyolojide Organizma Kavramasının Değişmesi.

Pollock, M. R. (Dept. Mol. Biol. Univ. Edinburgh, Edinburgh 9) : The Changing Concept of Organism in Microbiology. Progr. Biophys. Mol. Biol., 1969, 19, 273.

● İlgili yazında mikrobiyolojide organizma kavramlarına moleküller biyolojideki gelişmelerin ışığında yeniden incelemesine ve değiştirilmesine ait bir teşebbüs anlatılıyor. Hücre bir bütün olarak yüksek derecede entegrasyondan ziyade,

mozaik şeklindeki makro moleküllerin yakın bağlılığını ihtiva eder; fakat kısmi olarak bağımsızdır. Hücrelere ait bu unsurların birçoğu hücrelerdeki benzer elementlere karşılık etkileşim gösterirler ve genellikle görünüş olarak biyolojik sistemlerden ayırdırlar. Bu hücreler arası karşılıklı ilişki, bir speciesin tipleri arasındaki nükleik asit elementlerinin rekombinasyon olaylarını kapsar. Enfeksiyöz kalitim, speciesler arası genetik transfer ve hücrede ayrışım meydana getiren hücrenin faj veya diğer viruslarla enfekte olmasıyla oluşur. Böylece önemli biyolojik bir organizasyon olarak hücre tanımının sınırları gittikçe daha keyfi bir hale gelmektedir. Bu nedenle nükleik asit hücrelerinin karşılıklı ilişkilerinin esas olarak alınmasının daha anlamlı ve faydalı olacağına ait muhtelif fikirler vardır.

K. Dikmen

1971 - 57

Mikobakteri Avium İle Deneysel Enfeksiyonlarda Immunofluoresans Metodu İle Tesbit Olunabilen Sirkülatuar Antikorların Spesifitesi.

Benneds, J. (Kopenhag Statens Serum Institut, Tbc. Dept.) : The Specificity of Circulating Antibodies in Experimental Infection With Mycobacterium Avium Demonstrated by Immunofluorescence. *Acta Path. et Microbiol. Scandinav*, 1968, 72, 330.

- Araştırmacı 4 tavşanlık bir hayvan gurubunu ml. içinde 10^7 miktarında canlı M. avium ile enfekte ediyor. 14-21 gün sonra bunlardan serum alarak fluorescein-iso-thiocyanate ile birleştiriyor, (konjugasion), ve bir taraftan direkt diğer taraftan da indirekt metodlarla fluoresan antikor arıyor. Okumalar 0-4 arası koda göre kaydoluyor. Hiç fluoresans görülmeyen serumlara O, mavimsi oto fluoresans gösterenlere 1, uçuk yeşil fluoresans gösterenlere 2, parlak yeşil fluoresans gösterenlere de 3 ve 4 ile değerlendiriliyor. Buna göre M. avium ile enfekte tavşanlarda tipe spesifik antikorların teşekkül ettiğini tesbit ediyor. Bu çalışmada araştırmacı 62 adet M. Avium suyu ile avian-like suşunu elde etmiş olduğu 9 test serumu kullanarak direkt ve indirekt testlerle idantifiye ediyor. İndirekt testlerle bütün suşlar sarih pozitif veya negatif sonuç vermiştir. Bütün suşlar en azından 1 test serumla reaksiyon vermiştir. Direkt testlerle sonuçlar pek kati değildir. Bilhassa Davis ve Av. Iv guruplarının tefrikine direkt testle imkân olamamaktadır.

A. Gürsel

1971 - 58

Transforme Olmuş Hücrelerde Özelliklerin Dönüşümünün Kontrolü.

Rabinowitz, L., Sachs, L. (Dept. Genet. Weizmann Inst. Sci., Rehovot, Israel) : Control of The Reversion of Properties in Transformed Cells. *Nature*, 1970, 225, 136.

- Hamster embryo hücreleri polyoma virus ile transforme edilmiştir. Böylece A₆ ve bunun türevi olan A7 klonları meydana

gelmiştir. Bu hücreler üzerinde 37° ve 41°C de üretilmiştir. Düşük kesafette üreyen transforme olmuş hücrelerde, bazı variantların meydana gelişimi müşahade edilmiştir. Üreme şartlarının değiştirilmesi ile variantların meydana gelişmiş olmamıştır. Düşük kesafette üreyen transforme olmuş hücrelerden meydana gelen yeni variantların stabil kalış süresi, ana hücrelerin stabil kalış süresinden daha fazladır. Stabilize halin bozulması hücre kesafetinin artması ile ilgili görülmüştür. Eğer hücre kesafetinin artması önlenebilirse stabil hal devam eder. Meydana gelen bu variantlar, diploid kromozomlu transforme hücrelere kıyasla daha fazla kromozom ihtiva ederler. Çalışmada transforme özelliklerin başlaması ve bitmesine ait bir model hazırlanmıştır. Variantların oluşumunu indükleyen şartlar poliploid hücreleri de meydana getirir. Bu şekilde poliploid hücrelerin oluşumu ve kromozom sayısının azaltılmış olması bir bakıma tümör tedavisinde, benzeri bir şeklin kullanılabileceği kanısını uyandırmıştır.

U. Çiftçi

A N T İ B İ Y O T İ K L E R

1971 - 59

Tüberkülozda Rifampicin'le Bir Pilot Araştırması.

Barenti, A.; Lukinevich, No.

A Pilot Trial of Rifampicin in Tuberculosis. *Tubercle* (London), 1969, 49, 180

● Araştırmacılar sterptomycin ve izoniyazide rezistan basil çikaran 11 hastayı rifampicine ile tedavi etmişlerdir. Tedavi iki dev reli olmuştur. İlk devrede 45 gün müddetle ve günde tek doz halinde ve başka bir ilaç iştirak ettirilmeksızın tedavi ağız yolu ile yapılmıştır. Her hastaya günde 450 mg. rifampicine verilmiştir. İkinci 45 günlük devre zarfında da rifampicine + INH + PAS veya ethionamid verilmiştir. Yalnız rifampicine ile yapılan tedavi sırasında hastalardan 4 tanesi, haftada iki defa olmak üzere yapılan en az 11 muayenede basil negatif olarak kalmışlardır. İkinci 45 günlük tedavi devresinde yeniden 3 hasta haftada bir defa yapılan muayenelerden en az dört defasında basil yönünden menfi bulunmuşlardır. Bu kısa deneme sırasında alınan sonuçlarda herhangi toksit bir tesirin görülmemesi araştırmacılara daha geniş araştırmalar yapmalarına cesaret vermiş olduğu gibi, tüberküloz tedavisinde de büyük ümitler vaad etmektedir.

A. Gürsel

1971 - 60

Böbrek Yetersizliğinde Oxytetracycline'nin Akibeti.

Merrier, G. et al.

Behavior of Oxytetracycline in Renal Insufficiency. *Schweiz Med Wschr* 100, 1442, 1445 (Aug. 22) 1970.

● Intravenöz olarak Oxytetracycline kullanılması, normal böbrek fonksiyonu ve değişik derecelerde böbrek yetersizliği

mevcut olan 36 şahista etiid edilmişti. Fizyolojik şartlarda, oxytetracycline'nin serumdaki yarı ömrü, 9,3 saatdir. Böbrek yetersizliğinde oxytetracycline'nin üriner itrahi glomerular filtrasyona paralel olarak azalır. Bununla ters orantılı oxytetracycline'nin yarı ömrü uzar. Oliguri'de oxytetracycline'nin yarı ömrü 66 saatte kadar artar.

I. Gürer

1971 - 61

Akut Septisemik Meliodozisin Gentamisinle Başarılı Tedavisi.

Zimmerman, J. E. (National Naval Medical Center, Bethesda, Md. 20015): Acute Septicemic Meliodosis Successful Treatment Gentamicin. *JAMA*, 1970, 213, 266 - 2267.

● Meliodozisin akut septisemik forması, tavsiye olunan muad antibiyotik tedavisine rağmen yüksek mortalite arzetmektedir. Güney Vietnam'da karnından yaralanmış ve hastanede kendisine gerekli bir takım cerrahi müdahaleler uygulanmış 28 yaşında bir denizcide 1 hafta sonra ateş, massif gastrointestinal sıvı kaybı, gastrointestinal kanama, pülmoner ödem ve akut böbrek yetersizliği tablosu tessüs etti. Sağ böğründeki yaranan, kan ve balgamından yapılan kültürlerde *Pseudomonallei* tırdı. Hastaya 14 gün boyunca total 1.22 gr. gentamisin (Garamycin) i.m. yoldan verildi. Drog, 5 mg/kg. ile başlanıp, ilk hafta her 2 günde bir, ikinci hafta her üç günde bir 4 mg/kg. olarak uygulandı. Yapılan tedavi sonunda hasta tamamen iyİ oldu ve kültürlerden bakteri kayboldu. Bu, meliodozis tedavisinde gentamisinin kullanılmasına dair ilk rapor teşkil etmektedir. Yazarın kanaatına göre, gentamisin bu hastalığın tedavisinde yararlı olabilir.

K. Kılıçturgay

1971 - 62

Rifampicinle Tedavi Edilenlerde Odiometrik Bulgular.

De Vita, C.; Puzzuoli - Fantoni, A.

Indagini Audiometriche in Soggetti Trattati Con Rifampicina. Arch. Tisiol., 1968, 23, 163.

● Araştırcılar 52 vaka üzerinde iki ilâ on ay süren aletlerle kontrol edilen bir odimetrik anket yapmışlardır. Bu vakalardan hiç bir tanesinde hissedilir herhangi bir bozukluk veya supra -liminer bir bozukluk müsahade edilmiştir. O halde müelliflere göre rifampicine herhangi bir odyotoksit aktiviteye sahip değildir

A. Gürsel

1971 - 63

Rifampicinin Monoterapi Halinde Tüberkülostatik Değerinin Taryi İçin Klinik Denemeler.

Rey, J. C.; Cetrangolo, A.; Gonzales Montaner, L. J.; Rodriguez, D. G. Valoracion de la Rifampicina Como Tuberculostatice en Monoterapia. Rev. Asoc. Argent., 1968, 82.

● Müellifler yeni bir ilaç olan rifampicini 19 hafta üzerinde monoterapi halinde denemişlerdir. Hastalara kilo başına 10 mg. ilaççı ağız yolu ile vermişlerdir. 19 hastadan 16 sında negativasyon-

lar iki ay zarfında husule gelmiştir. Herhangi bir intolerans veya toksit araz görülmemiştir. Bu ilk deneylere göre rifampicine majeör tüberkülostatikler arasına alınabilir.

A. Gürsel

1971 - 64 Yeni Ve Kronik Tüberküloz Vakalarının Rifampicin Veya Etambutol'e İki Ayrı İlâcın İştirakile Tedavisi

Grassi C.; Mainaldi, L.; Ginesu, F. (1970 Rifampicin Simpozyumunda tebliğinden, Milano) : Traitement des cas de Tüberculose Recente ou Chronique avec Rifampicine ou Ethambutol Associes a Deux Autres Dedicaments.

● Araştırma 80 hastanın Random usulü ile 4 guruba ayrılmış suretiyle yapılmıştır. Bunlardan 2 si kronik hasta gurubu, 2 si de taze hasta gurubudur. Bütün hastaların balgamlarında Bk. müsbet bulunuyordu. Kronik hastaların basilleri Etambutol ve Thiocarlide ve PAS gibi ilâclara hassas bulunuyordu. Taze hastaların basilleri ise Etambutol, Rifampicine, Pyrazinamide ve Streptomycine hassas bulunuyordu. Çeşitli 4 şemaya göre tedavi haftanın 6 gününde tatbik edilmiştir. Şemalar taze hastalar için SM + MZA (morphazinamide) + Rifampicine veya Etambutol; kronik hastalar için ise PAS + TC (Thiocarlide) + Rifampicine veya Etambutol idi. Tedavi müddeti bu güne kadar 15 ve 30 haftadır. Sonuçlar ancak bütün hastaların 30 haftalık devrelerini doldurdukları zaman bildirilecektir.

A. Gürsel

1971 - 65 Rifapicine İle Klinik Denemeler.

Petrovic, B.; Petrovic, O.; Stojanovic, D. (Kragujerak. Yugoslavia): L'Experience Clinique Avec lla Rifampicine. Çek Tüberküloz Kongresi Tebliğinden, 1970.

● Araştırmacılar 24 erkek ve 12 kadından ibaret 36 hastayı rifampicine ile tedavi etmişlerdir. Hastaların 19 adedi 30 yaşlarında, 12 si 50 yaşından fazla ve 5 i de 30 yaşından küçük idi. Tamamı kronik hastalardır. 32 adedinin lezyonları ağır olup ancak 4 ün de bu lezyonlar orta şiddette bulunuyordu. Hepsinin basiller olarak bulunuyordu. Müşahadeler 3 aydan fazla tedavi gören hastalara aittir. Tedavide rifampicine esas ilaç olarak kullanılmıştır ve rezistans tessüsünü önleme maksadı ile buna bir, iki veya 3 ayrı ilaç iştirak ettirilmiştir. Sonuçlar şöylece sıralanabilir : Biläistisna bütün hastalarda klinik bir iyileşme elde edilmiştir. Radyolojik iyileşme ise 33 içinde görülmüş, 3 içinde değişimler olmuştur. Bakteriyolojik olarak bütün hastalarda basiller kaybolmuştur. Netice olarak denilebilir ki rifampicine başka ilaçlarla iştirak ettirildiği zaman kronik tüberküloz tedavisi için fevkâla-de müessir denilebilecek bir ilaçtır.

A. Gürsel

1971 - 66

Rifampicine Tesiri Altında Thrombocytopenie.

Ganguin, H. G.; Neumeyer, D. Thrombocytopenie Unte Rifampicina. Congressus Phtisiologicus et Pneumologicus Cechoslovacus 5 - 10 Ekim 1970 tebliğlerinden.

● Şimdiye kadar müşahade edilmemiş rifampicine tedavisi- nin yan tesiri olabilen ve muhitemelen allerjiye bağlı thrombocyto- peni formu bildirildi. Müşahadeye muvaffak olmuş iki vakada mükerrer tedavi edilen kadın hastalardır ki bunlar kesiksiz ola- rak devam edilen tedavinin 7 nci ve daha doğrusu 9 ncu ayında haftada iki defa (20 mg. kg. başına) rifampicin ve EMB (50 mg. kg. başına) alıyorlardı. Esas sebep 1 vakada rifampicin verildik- ten sonra trombosit sayımı ile 2 nci vakada serolojik olarak anti- kor aranmasıyla tesbit edilebildi. Rifampicin kesildikten sonra kısa bir zaman içinde trombosit sayımında normalleşme, daha doğrusu ikinci vakada bir testlik dozdan sonra hasil olan purpu- ra da azalma oldu. Her iki vakada da antibiyotik tedavi bir EMB monoterapie şeklinde yan tesiri olmadan devam edildi.

E. Biçen

1971 - 67

Rifampicin Tedavisinde Alınan Müsbet Neticeler.

Virchom Chr. (Ve Congres International de Chimiotherapie) : Vorläufige Ergebnisse bei Rifampicin Behandlung. Vienne 26/66 - 1/7, Vol. Suppl. 1, 525.

● Müellif 22 adet rezistans kronik akciğer tüberkülozu va- kası ile 4 adet yeni tüberküloz vakasının tedavi sonuçlarını bildir- mektedir. Monoterapi yalnız 6 vakada tatbik edilmiştir. Baştan, ilaç günde 600 mg. olarak ve akşam sabah olmak üzere ikiye ay- rılarak verilmiştir. Daha sonraları bütün ilaç yalnız sabahları (ev- velce 450 mg ondan 1.5 saat sonra 150 mg. olmak şartıyla) tat- bık edilmiştir. 6 vakada herhangi bir iyilik müşahade edilmemiş- tir. Buna rağmen 17 adedinde radyolojik iyileşmeler görülmüştür. Bakteriyolojik neticeler de 20 vakadan 12inde negatif olmuştur.

A. Gürsel

1971 - 68

Rifampicin de Farmokinetik ve Biotransformasyon.

Íwainsky, H.; Winsel, K.; Eule, H. Pharmakokinetik und Biotros- formations von Rifampicin. Congressus Phtisiologieus et Pneumo- logicus Cechosolovacus 5 - 10 Ekim 1970 tebliğlerinden.

● Beyaz farellerdeki dağılım ve itrah tecrübelerinde biot- ransformasyon mahsullerinin gösterilmesi ince tabaka kromo- tografi yardımıyla tetkik edildi. Değişmemiş rifampicinin yanın- da kısmen diğer aktiv bağlantıarda gösterilebilir. Ağızdan tat- bikten sonra insanların idrardaki itrahi ve serum konsantra- syonlarının seyri tesbit edilebilir. Biotransformasyon mahsullerine göre şahsa mahsus emin ayırmalar tanınmaz. İdrarla itrah edilen rifampicin miktarı ve onun biotransformasyon mahsulleri ise her

defaya mahsus olarak tecrübe şahsında spesifiktir. Tedavi süresinin idrar itrahına tesiri ve kandaki seviyesinin seyri araştırıldı ve neticeler rifampicin tedavisinde münakaşa edildi.

E. Biçen

1971 - 69 Quinacrine Sıtmaya Karşı Etki Mekanizmaları.

Dyke, K. V.; Lantz, C.; Szustkewicz, C. (Dept. of Pharmacology, West Virginia Univers. Medical Center, Morgantown 26506) : Quinacrine Mechanisms of Antimalarial. Science, 1970, 169, 492.

● Bir akridin derivesi olan ve sıtmaya karşı kullanılan quinacrine'in 2 yeni etki tarzı tesbit edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, drog, bir yandan dozla ilgili olmak üzere, (8-H^3) adenosinin parazitli kanın konak hücrelerine alınmasını, diğer tarafından da işaretli adenosin trifosfatın; eritrosit dışındaki malariala paraziti *P. Berghei*deki başlıca RNA ve DNA yapısına girmesini engelleyerek etkili olmaktadır.

K. Kılıçturgay

1971 - 70 Tifo-Paratifolarda Trimethoprim-Sulphamethoxazole.

Farid, Z.; Hassan, A.; Wahab, M. F. A.; Sanborn, W. R.; Kent, D. C.; Yassa, A.; Hathovi, S. E. (Tropical Medicine Dept. U. S. Naval Medical Research Unit No. 3 Cairo, Egypt) : Trimethoprim-Sulphamethoxazole in Enteric Fevers. Brit. Med. J., 1970, 3, 323.

● 13 Tifo-paratifo ve 1 brüsella abortus enfeksiyonlu hasta, 10 gün süre ile, günde 2 defa 2 tablet trimethoprim-sulphamethoxazole verilerek yapılan tedavi sonucunda süratli klinik iyileşme gösterdiler. Tedaviye bağlı bir yan etki tesbit edilmedi. Drog, toksit ve deliriumlu hastalara kolayca verilebilmektedir.

K. Kılıçturgay

**1971 - 71 1971 - Rifampicin ve Diğer İläçlerla Pulmoner Tüberküloz Tedavisi
9 Vakaya Dair Rapor**

Pines, A.; Raafat, H.; Bundi, R. The Rifampicin With Other Drugs in The Treatment of Pulmonary Tuberculosis : A Report of Nine Cases.

● Müellifler pülmoner tüberkülozdan muzdarip ve uzun zamanдан beri polichimio-antibiyotiklerle tedavi edilmiş 4 hastaya bir tek doz halinde ve bazan inaktif minör ilaçlarla birlikte içinde 600 mg. rifampicin vermişlerdir. Balgamlarındaki negativasyon daha ilk aydan itibaren başlamıştır. Tedavi edilen bütün hastaların genel durum ve kondisyonları düzeltılmıştır. İlac toleransı hususunda hafif dispneik bozukluklardan başka birsey görülmemiştir. Laboratuvar muayeneleri ile ilaçın toksit olmadığı testit olunmuştur.

A. Gürsel

1971 - 72

Tifo ve Salmonella Portörlerinde Trimethoprim-Sulphamethoxazolum Etkisi.

Brodie, J.; McQueen, I. A.; Livingstone, D. (Consultant-in Charge, The Laboratory, City Hospital, Aberdeen) : Effect of Trimethoprim-Sulphamethoxazole on Typhoid and Salmonella Carriers. Brit. Med. J., 1970, 3, 318.

● 1964 te Aberdeen'deki bir tifo salgınında kronik portör haline gelen 4 kişi trimethoprim-sulhamethoxazole (Septrin) ile tedavi edildiler. Drog içinde 2 defa 2 tablet hesabıyla haftalarca verildi. Erkek portör tedavisinden sonra enfeksiyondan tamamen temizlendi. Fakat safra kesesi anomalisi de göstermeye olan diğer 3 kadın portör ekskretör kalmakta devam ettiler. Keza 1 nekahat safha tifo portörü ile birisi 24 yıldır kronik portörlük arzeden diğer 2 salmonella (s. enteritidis ve s. saint paul) portörü bu droglu tedavi sonunda enfeksiyondan temizlendiler.

K. Kılıçturgay

1971 - 73

Tifo-Paratifoda Kloramfenikol ve Trimethiprim-Sulphamethoxazole'un Tedavi Etkilerinin Değerlendirilmesi.

Kamat, S. A. (Grant Medical College, G. T. Hospital and Kastenba Hospital for Infectious Diseases, Bombay) : Evaluation of Therapeutic Efficacy of Trimethoprim-Sulphamethoxazole and Chloramphenicol in Enteric Fever. Brit. Med. J., 1970, 3, 320.

● Bakteriyolojik olarak tifo-paratifo oldukları teyid edilmiş 220 hasta, trimethoprim-sulphamethoxazole ve kloramfenikol ile mukayeseli tedaviye tabi tutuldular. Hastalara, 80 mg. trimethoprim ve 400 mg. sulphamethoxazole ihtiva eden tabletlerden içinde 2 defa 2 tablet defervesanstan 7 gün sonraya kadar ve diğer gurupta kloramfenikol 2 gr/günde ile başlanıp tedricen 0,75 gr/günde kadar azaltılarak defervesanstan 12 gün sonraya kadar verildi. Her iki gurupta tedaviye başlandıktan sonra elde edilen defervesans peryodu ortalamaları birbirine benzerlik gösterdi. Yalnız trimethoprim-sulphamethoxazole'un, tokseminin düzelmesindeki istikrar ve sürat bakımından kloramfenikole üstün olduğu söylenebilir. Kloramfenikolle tedavi edilen 120 hastanın 10 unde «toksik kriz» husule geldi. Fakat bu, trimethoprim sulphamethoxazole ile tedavi gören gurupta olmadı. Her iki gurupta da spesifik drog tedavisine atfedilecek herhangi bir major yan etki görülmemiştir.

K. Kılıçturgay

1971 - 74

Trimethopim Ve Sulphamethoxazole İle Tedavi Edilmiş Akut Brüssellozis.

Lal, S.; Modawal, K. K.; Fowle, A. S. E.; Peach, B.; Dopham, R. D. (Bury General Hospital, Bury, Lancashire) : Acute Brucellosis Treated With Trimethoprim and Sulphamethoxazole. Brit. Med. J., 1970, 3, 256.

● Burada, hiçbir çiftlik ya da süt sanayii ile ilgili olmayan, enfeksiyon kaynakları değişik 4 akut brussellozis vakası takdim edilmektedir. Teşhis, serolojik ve 3 vakada ayrıca, kemik iliği (1 vaka) ve karaciğer biyopsisi (2 vaka) kültürleriyle bakteriyolojik olarak konulmuştur. Hastalara günde 2-3 defa 2 tablet Septrin (Sulphamethoxazole Trimethoprim) aralıklı olarak oldukça uzun bir süre (140 - 250 gün) verildi. Trimethoprim/Sulphamethoxazole kombinasyonu ile tedavi 4 vakadan 3'ünde başarılı oldu 4'üncü vakadaki başarısızlığın trimethoprime karşı rezistans teessüüsünden ileri gelmiş olabileceği düşünüldü.

K. Kılıçturgay

1971 - 75 Suni Olarak Oluşturulan A₂ ve B Enfluenzasında Amantadin'in Değerlendirilmesi.

Smorodintsev, A.A.; Zilydnikov, D. M.; Kisoleva, A. M.; Romanov, J. A.; Kazantsev, A. P.; Rumovsky, V. I. (All-Union Research Institut of Influenza Leningrad p. 22) : Evaluation of Amantadine in Artificially Induced A₂ and B Influenza. JAMA, 1970, 213, 1448.

● 404 gönüllüde Amantadine Hcl kullanarak ve çift-kör placebo ile kontrollü yapılan bir çalışmada, artifisyal olarak endüke edilen A₂ enfeluenzasını önlemede drog, % 51 oranında etkili bulunmuş ve bu virus tipinden ileri gelen enfluzanın daha ağır klinik tablo altında seyretmesini % 73 - 92 oranında engellediği gösterilmiştir. Amantadine tedavisine rağmen A₂ enfluenzası oluşan kişilerde hastalık orta şiddette seyretmektedir. Keza bunlarda serolojik antikor reaksiyonu da kuvvetli değildir. Drog'un günde 200 mg. ya da 100 mg. verilmesi, günde 1 ya da 2 defada alınması sonuçlar üzerinde bariz biçimde farklı etki yapmamıştır. İlacın verilmesi, enfluenza semptomlarının ortaya çıkışına kadar geciktirildiği takdirde bir yarar sağlamamaktadır. Amantadine, B enfluenzasına karşı etkili değildir. Vakaların hiç birinde ilaçla atfedilecek bir yan etki görülmemiştir.

K. Kılıçturgay

1971 - 76 Monoterapi Veya Başka İläçlerla Birlikte Kullanılan Rifampicin'den Sonra Bakteriyolojik Değişiklikler.

Delli Veneri, F.; Centralla, G.; Stefanelli, R. Le Modificazioni del Reperto Batteriologico nei Sogetti Sottoposti a Trattamento con Rifampicina Isolata o Associata ad Altri Farmaci. Arch. Tisiol., 1968, 23, 387.

● Müelliflere göre bakterilerin rifampicine genotipik hassasiyeti 0.2 ve 0.5 mcg/ml de başlamaktadır. Monoterapi ile tedavi edilen vakalarda kültürel negativasyonlar yüksek nisbette görülmüş ise de bu gurup hastalarda antibiyotiğe karşı bakteri rezistansı da erkenden teşekkül etmiştir. Rifampicine + PAS assosiyasyonu bakteri rezistansının teşekkülüne çok uzatmakta ve negativasyonlar dört ay zarfında % 93 ü bulmaktadır. Rifampicinin

başka tüberkülostatiklerle assosiyasyonuna gelince şimdilik yalnız izonyazid ile birleşmesinde daha yüksek bir antibakteriyel aktivite elde edildiği kanaatı ileri sürülmektedir.

A. Gürsel

1971 - 77

Tüberkülozda Rifampisin.

Nitti, V. La Rifampicina Nelia Tuberculosi. Arch. Tisiol., 1968, 23, 241.

● Müellif rifampisini majör tüberkülostatikler arasına koymaktadır. Yine müellife göre rifampisının tedavi edici aktivitesi izoniazide müşabih olup streptomisinden daha yüksektir. Tetkik edilmiş bulunan bir çok kombinasyonlardan bilhassa izonyazidle assosiyasyonu en yüksek bir efikasite göstermektedir. Kronikleşmiş tüberkülozlarda akkiz rezistansın teşekkülünde gecikmeler göstermiştir. Deneyel araştırmalara göre, rifampisin organizma da bakteri kökleşmesini önlemektedir. O halde rifampicin izonyazidle birlikte bulaşmağa maruz şahısların proteksiyonu için de kullanılabilir. Bilhassa izonyazide rezistan basillerle bulaşmalar da tavsiye edilmelidir. Yeni bulunan bu antibiyotiğin hiç bir toksit tesiri olmadığı zannedilmektedir.

A. Gürsel

1971 - 78

Tek başına Veya Başka Tüberküloztatik İläçlerla Birlikte Kullanılan Rifampicinle Klinik Tolerans.

Carratu, L.; Sonaglioni, F.; Natali, P. La Tollerabilità in Campo Della Rifampicina Impiegata de Sola ed in Associazione ad Altri Farmaci Antituberculari. Arch. Tisiol., 1968, 23, 151.

● Araştırmacılar taze vakalarda (78 vaka) veya hatta kronik vakalarda ki bunların büyük bir kısmı başka spesifik şimyo-antibiyotik tedavilere tabi tutulmuş (47 vaka) hastalarda rifampicinin toleransını denemişlerdir. Bu vakalarda rifampicine içinde 600 mg. lik tek doz halinde tek başına veya PAS veya Etambutol ile birlikte kullanılmıştır. 6 ay süren tetraktiklerde bilhassa karaciğer fonksiyonları üzerinde durulmuş ve maddenin farmako-kinetiği denenmiştir. Elde edilen sonuçlara göre rifampicin'in gerek karaciğer ve gerekse böbrekler üzerinde herhangi bir kötü tesiri görülmemiştir. Herhangi bir yan etki veya şart - hassasiyet testi edilmemiştir.

A. Gürsel

1971 - 79

Rifampicin'in Serum Konsantrasyonları.

Muzikraviç, T.; Sivçev-Ludoviç B Les Concentrations Séries de Rifampicine. Çek Tüberküloz Kongresi tebliğlerinden, 1970.

● Rifampicin'in serum konsantrasyonları hastalara içinde tek defa da verilen 600 mg. ilaçın tatbikinden sonra araştırılmıştır. Kanlar ilaç tatbikinden 2-3-6 ve 8 saat sonra alınmıştır. Elde

edilen sonuçlar : Rifadin tatbikinden sonra kanları alınan hastaların % 80 nin serumlarında 2.4 - 9.6 mg/ml konsantrasyonunda ilaç bulunmuştur. Aynı konsantrasyonlar hastaların % 33 içinde 3 saat sonra, % 20 içinde 6 saat sonra ve % 19 unda 8 saat sonra bulunabilmiştir. İkinci bir gurup hastadan % 19 unda 2 saat sonra, % 67 nde 3 saat sonra % 80 içinde 6 saat sonra ve % 81 içinde 8 saat sonra rifadin konsantrasyonu 0.3 - 1.2 mcg/ml ye düşmüştür. İlaç konsantrasyonu değerlendirmeleri dilüsyon usulü ile yapılmıştır. Halen 12 ve 14 saat sonraki konsantrasyonlarını tesbitle meşguluz.

A. Gürsel

1971 - 80

Kavernli Akciğer Tüberkülozunda Rifampicin Ethambutol ve PAS İle Kısa Zamanda Yapılan Tedavi Tesirinin Klinik Mukayesesı.

Schutz, I. Klinischer Vergleich der Wirkung von Rifampicin, Ethambutol und PAS in Kurzfristiger Monotherapie bei Kavernoser Lungentuberkulose. Congressus Phthiseologicus et Pneumologicus Cechoslovacus. 5 - 10 Ekim 1970 tebliğinden.

● Şimik olarak tedavi edilen, kavernli akciğer tüberkülozu olan ve bol miktarda basil çikaran erişkin hastalar 2 hafta kontrol edildikten sonra 6 hafta boyunca her gün ya 600 - 700 mg. Rifampicin veya 25 mg. Kg. başına Ethambutol veya hatta 12 gr. PAS ile (pevoral) tedavisi edildiler. Bu guruplarda başlangıç bulguları aynı neviden olan her 3 hastada Randomizasyonla 3 tedavi şekli taksimatı yapılmıştı. Başlangıç bulgularındaki homogenlik için ölçek olarak kavern sayıları ve büyüklükleri alındı. Hüküm kriterleri olarak : 1) Balgamdan yapılan yayma preparatlardaki bakteri konsantrasyonları. Bu balgam muayenesi 2 haftalık ön müşahadede periodundan ve 6 haftalık tedavi faslı esnasında hafizada 2 defa yapıldı. 2) Bakterilerin kültürel üreme kuvveti. 3) Kavern büyülüğu her defasında önce ve 6 haftalık tedaviden sonra kontrol edildi, kontrol esnasında ufak bir metod değişikliği yapıldı : Emniyetle karar verilen ara neticeler sebebi ile PAS'ı biz daha fazla tecrübe etmedik, zira burada balgamdaki bakterilerin durumu öbür neticelerle tamamen uyuşuyordu ve ayrıca biz takriben 3 sene evvel arada yayınlanmış tecrübelerin neticelerini elde etmiştik. Bundan başka şimdiye kadar hiç tedavi edilmemiş bir küçük gurup ilâveten hasta muayene edildi. Bu küçük gurupta tecrübe PAS'ında içine alıyordu. İstatistik hesaplar 2 iğne tecrübe (stichproben) Wilcoxon testi ile hesaplanıldı. Şimdiye kadar topyekün 64 hasta kontrol için kabul edildi. Gerek umumi hasta sayısının içinde ve gerekse alt guruplarda PAS tedavisindeki bakteri azalışı Rifampicin daha doğrusu Ethambutole nazaran bariz olarak yavaştır. Geçici ara neticeler Rifampicin ve Ethambutol arasında mevcut olan tecrübe terkibindeki differanz sebebiyle bu meşzuda bir sona müsaade etmezler.

E. Biçen

- 1971 - 81 Pulirirezistanlı Kroniklerin Tedavisinde Rifampicinin Diğer İlacılarla Karşılaştırma Analizi.**

Goldman, S.; Brzakoviç, N. Rifampicin in Einer Verleichsanalyse mit Anderen Medikamenten in der Therapie von Pluriresenten Kronikern. Congressus Phtisiologicus et Pneumologicus Cechoslovacus 5 - 10 Ekim 1970 tebliğlerinden.

● Pluriresentanlı kroniklerin tedavisi Rifampicin ve Ethambutol ortaya çıkincaya kadar pratik olarak mümkün değildi. Bizim çalışmalarımız da uzun seneler açık kroniklerin tedavi neticeleri görüşüldü. Bu hastaların bir maksimal yaygın akciğer tüberkülozu vardı ki bunlar ekseriya 1 nci ve 2 nci sıradaki bütün ilaçlara karşı rezistan idiler. Karşılaştırma analizi çeşitli kombinasyonların tatbikinden sonra tedavi neticeleri içine alıyordu: Bunların içinde Rifampicin ve Ethambutol kombinasyonu en tesirliydi. 259 hastanın negativleşme neticeleri aşağıda gösterilmiştir. 67 hastadan Rifampicin + EMB ile % 90, 13 hastada Rifampicin + 2 nci sıradaki tesirli bir ilaç % 76, 74 hastadan Ethambutol + 2 nci sıradaki tesirli bir ilaç % 67, 28 hastadan tek Ethambutol tedavisi % 53, 16 hastadan tek Rifampicin tedavisi % 50, 61 hastadan 2 az tesirli 2 nci sıradan ilaç. Konversiyon dinamisi gösteriyorki Rifampicin kombinasyonlarında negativliğe geniş ölçüde çabuk erişildi. Rifampicin + Ethambutol kombinasyonda ilk tedavi ayında % 57 vakada negatif, 3 aylık tedaviden sonra % 90 dan fazla negativ oluş görüldü. Aynı zaman aralıklarında diğer kombinasyonlarda aşağıdaki neticeler elde edildi. Rifampicin ve 2 nci sıradan bir ilaçla % 37 resp. % 90 dan az, Ethambutol ve 2 nci sıradan 1 ilaçla % 34 resp. % 70, 2 nci sıradan 2 zayıf tesirli ilaçla % 20 resp. % 45 bu analiz sebebiyle görüldü. Yorki açık kroniklerde Rifampicin en erken olarak diğer tüberkülostatiklerle kombine olarak verilirse en iyi tedavi neticeleri alınabilir. Eğer Rifampicin Ethambutolle kombine edilirse netice çok daha iyi olur.

E. Biçen

ENFEKSİYON HASTALIKLARI

- 1971 - 82 Maymunlarda Yeni Teşhis Edilen Poksvirus Üzerine çalışmalar.**

Crandell, R. A.; Casey, H. W.; Brumlow, W. B. (US Air Force Epidemiol. Lab. Lackland Air Force Base,, Tex., USA): Studies of a Newly Recognised Poxvirus of Monkeys. J. Infect. Dis., 1969, 119, 80.

● İlgili çalışmada yeni teşhis edilen ve deri üzerinde tek veya birçok epidermal lezyon meydana getiren bir poksvirus, Macaca mulatta'nın primer vervet (küçük maymunu) böbrek (PVK) hücrelerine ekilerek izole edilmiştir. İlk olarak inokulasyondan 9 gün sonra sitopatolojik bir etki müşahade edilmiştir. İkinci PVK

hücre pasajında çeşitli şekil ve büyüklüklerde sitoplazmik inkluzyonlar müşahade edilmiştir % 20 Eterde inkubasyon enfektivite titresinde 100 kat bir düşüse sebep olmuştur. Virusun fare, hamster, kobay ve civcivlere inoculasyonu hiçbir lezyon veya hastalık meydana getirememiştir. Elektron mikroskopu çalışmaları 220 - 310 mM uzunluğunda ve 125 - 175 mM genişliğinde poks'a benzer viral partiküllerin varlığını ortaya çıkarmıştır. Bu virus vaccinia variola alt gurubu ile ilişkili değildir, fakat Yaba tümör virusu ile antijenik olarak ilişkilidir.

U. Çiftçi

1971 - 83 Yaşlılarda Römatoid Artrit.

Ehrlich, G. E.; Kartz, W. A. and Cohen, S. H. (Temple Univ. School of Medicine, Philadelphia) : Rheumatoid Arthritis in The Aged. Geriatrics. 25, 103, 113 (Feb) 1970.

● 5 yıllık bir etüde konsültan hekimlerin de yardım ile 278 hasta kat'ı olarak klasik Römatoid artrit teşhisi konmuş ve teyid edilmiştir. Yapılan araştırmada total sayının % 15.5 unda hastalığın 60 yaşından sonra görüldüğü tesbit edilmiştir. Bu şekilde 60 yaşından sonra başlamış olan Romatoid artrit'in daha hafif seyrettiği, hareketlerde daha az aksamaya sebep olduğu ve bilhassa altın tuzları tedavisi gibi standart tedavilere daha çok cevap verdiği müşahade edilmiştir. Ancak hastalığın durasyonu biraz daha fazla gözükmekte olup bunun da tetkiki ve sebeplerinin araştırılması gerektir.

I. Gürer

1971 - 84 Viral Hepatitli Hastalarda Yağlı Yemekten Sonraki Barsak Muhtevaları.

Modai, M. and Theodor, E. (Tel-Hashomer Government Hosp. Israel) : Intestinal Contents in Patients with Viral Hepatitis After Lipid Meal. Gastroenterology 58, 379 387 (March) 1970.

● Viral hepatitli 8, karaciğer hastalığı olmayan 5 hastanın barsak muhtevası, onlara yağlı yemek yedirildikten sonra toplanmıştır. Bu her iki gurupta intestinal muhtevadaki total lipit konsantrasyonu manidar şekilde değişmemiştir. Buna rağmen, hepatitli guruptaki safra asitleri konsantrasyonu (4.2 ± 3.9 milimol/litrede) normallerde tespit edilenden (12 ± 4.4 milimol/litrede) aşıkâr şekilde daha düşüktü. Hastalardan alınan numunelerin hiç birinde birleşmemiş (unconjugated) safra asitleri mevcut değildi. Miçeller fazda, santrifügasyonla elde edilen lipidlerin konsantrasyonu hepatitli hastalarda (1.7 ± 1.3 mg/cc) kontrollerden (5.9 ± 4.7 mg/cc) aşıkâr şekilde daha düşük idi. Makalede bulgularla viral hepatitte görülen bu steatorrhea'nın ilgisi münakaşa edilmiştir.

I. Gürer

1971 - 85 Semptomsuz Kronik Hepatit.

Levine, R. A. and Ranck, L. (Brooklyn-Cumberland Medical Center, Brooklyn, N. Y.) : Asymptomatic Chronic Hepatitis. Gastroenterology, 58, 371, 378 (March) 1970

● Semptom göstermeyen ve mevcut olmayan 12 şahista, geçirmiş oldukları hepatitleri üzerinden 9 ay ile 7.5 yıl geçmiş olmasına rağmen tespit edilen uzamış transaminaz yükseklikleri, karaciğer biyosileri ile tespit edilen bulgularla paralelizm göstermiştir. 12 şahıstan 8 inde hepatitis transmisyonu paranteral idi, hastaların 4'ü narkotiklerden herhangi birini kullanmakta idiler. Şahısların 4'ünde bromsulfoftalin retansiyonu minimal şekilde mevcut idi. Bütün şahıslarda monoklüeer hücrellerle müterafik bir iltihabi reaksiyon bulunmuştu, 4'ünde buna ilâve olarak hafif parankimal nekroz iştirak etmişti. Vücut hareketlerinin durdurulması yani istirahat yahut kortikosteroid tedavisi denenmesi, 7 kişide normal ile anormal arasında oynamalar göstermesine ve birinde neticede normale avdet etmesine rağmen transaminaz seviyelerinde bir değişikliğe (diüşüse) genel olarak gerilemesinde pek etkili olamamış, başarısız kalmıştır. Hepatitten şifa bulduktan sonra semptom göstermeyen şahıslarda, inatla transaminazların yüksek kalışı portal triaditle iştirakten olabilir ki, bu tam olmayan şifayı ifade etmektedir.

I. Gürer

1971 - 86 Neisseria Gonorrhoeae'dan Olma Water-House-Friderichsen Sendromu ile Agrave Olan Menenjit.

Swterczewski, J. A. et al. Fulminating Meningitis With Waterhouse-Friderichsen Syndrome Due to Neisseria Gonorrhoeae. Amer. J. Clin. Path. 54, 202, 204 (Aug) 1970.

● Üç aylık beyaz bir kız çocuğu, ölümünden 2,5 saat önce, üst teneffüs yolu enfeksiyonu ve yüz ile ekstremiteler üzerinde hemorajik sahalar teşhisi ile hastaneye yatırıldı. Otopside içinde intracellüler gram negatif diplokoklar iştiva eden bir spinal mayı alındı. Bu mayının 24 saatlik enkübasyonundan sonra Neisseria gonorrhoeae elde edildi. Neisseria gonorrhoeae tespiti için yapılan direkt ve gecikmiş floresan antikor testlerin her ikisi de müspet idi. Oksidaz testi müspet idi ve lactose, sucrose, maltose ve dextrose permantasyon reaksiyonları menfi idi. Gonoreye ait menenjit her ne kadar nadir ise de organizm N. Meningitides'ten olma menenjite uygun bir klinik tablo husule getirebilir.

I. Gürer

1971 - 87 Tabii Olarak A₂ İnflüenzaya Yakalanan Hastalarda Amantadine'in Tedavi Etkisinin Değerlendirilmesi.

Togo, Y.; Hornick, R. B.; Felitti, V. J.; Kaufman, M. L.; Dawkins, A.T.; Kilpe, V. E.; Claghorn, J. L. (29 S Greene St. Baltimore 21201) : Evaluation of Therapeutic Efficacy of Amantadine in Patients with Naturally Occurring A₂ Influenza. JAMA, 1970, 211, 1149.

● Amantadine Hcl, 1967-1968 yılları içinde tabii olarak görülen Asya gribi epidemisi sırasında yapılan araştırma ile, hastaların tedavisinde etkili kemoterapötik olarak görülmüştür. Çift-kör usulü ile yapılan bir klinik taramada 54 erkek hasta amantadine ile tedavi edilmiş, 48 erkek hastaya da plasebo kapsülleri verilmiştir. İlâcla tedavi edilen gurupta bazı semptomların (ağrı, ateş, öksürük, nezle) gerilemesi ve iyileşme daha süratli husule geldi. Hastalığın başlangıcından takriben 20 saat sonra başlayan tedavi dahi bariz biçimde etkili olabilmıştır. Her iki gurupta hastalığın ilk 4 günü esnasında hastalardan bol virus elde edilmesi, drogun organizmada virusun çoğalıp yayılmasını etkilemediğini işaret etmektedir. Gerek amantadine'le tedavi edilen, gerekse plasebo verilen hastalarda nekahat fazında lokal ve sistemik antikor titreleri artışı aynı olmuştur.

K. Kılıçturgay

1971 - 88

İnsan Suçu «T» Mikoplasmalarile Asosye Olan Nongonokoksik Üretritis.

Shepard, M. C. (1008 River St. Jacksonville, NC 28540, U.S.A.) : Nongonogoccal Urethritis Associated with Human Strains of «T» Mycoplasmas. JAMA, 1970, 211, 1335.

● T-strain («T») mikoplasmalar (asid pHlı agar kültürlerde 15-30 mikronluk gayrimuntazam minik koloniler yapan ve üreyi hidrolize eden PPLO nevi), erkek hastalarda nongonokoksik üretritlerin (NGU) % 60-93 içinde asosye bulunurlar. Halbuki aynı yaş, meslek ve seksüel aktivite gösteren normal erkeklerin genitoüriner traktüslerinde tabii bulunma oranı % 21-26 kadardır. Klinik eksüda ve idrar nümunelerinde «T» mikoplasmaların deteksiyon ve tanımlanması için bir «urease color test» ortamı geliştirildi. Klinik numunelerden yapılan testlere göre, bunun % 93.1 oranında spesifite gösterdiği tesbit edildi. NGU ile asosye «T» strain mikoplasmalar tedavide gerek tetrasiklinlere, gerekse eritromisine iyi cevap verirler. «T» mikoplasmalarının NGU ile yakın ilişkisi, onların hastalığın klinik gidişi ile sıkı ilişkisi, NGU tedavisi cevap vermeleri, kadından ya da eşten yeniden enfekte olmayı müteakip tekrar zuhur etmeleri, bu hastalığın etiyolojisinde «T» mikoplasmaların önemli bir rol oynadığını düşündürmektedir.

K. Kılıçturgay

1971 - 89

Serum Hepatitis'in Geçisi.

Barker, L. F.; Shulman, N. R.; Murray, R. Hirschman, R. J.; Ratner, F.; Diefenbach, W. C. L.; Geller, H. M. (National Inst. of Health, Building 29, Room 311, Bethesda Md 20014) : Transmission of Serum Hepatitis JAMA, 1970, 211, 1509.

● Anlaşılmıştırki serum hepatitis'in kişiden kişiye geçisi, takriben 20 milimikron çapında ve Australia veya serum hepatitis

denen antijeni ihtiva eden virus benzeri partiküllerin geçişyle asosyedir. Bu antijene son zamanlarda hepatitisle asosye antijen (HAA) denmektedir. HAA partikülleri, insan plazmalarından yapılan harmanda, plasma alanlarda oluşan hepatitisin akut fazı süresince elde edilen serumlarda, insan trombin preparatında ve hepatitis portöri oldukları ispatlanmış kimselerin serumlarında bulunur. Bu maddelerden inoküle edilen 61 kişinin serumlarında HAA tespit edilmiş ve bunların 38 inde serum hepatitis olmuştur. Plasma harmanlarının bir seri dilüsyondan yapılan inokülasyonlar göstermiştir ki, s. hepatitis, mutad teknikle detekte edilebilen en az miktarda HAA ihtiva eden materyelle kişiden kişiye geçirilebilir.

K. Kılıçturgay

1971 - 90 Açık Kalp Operasyonlarından Sonra Görülen Posttransfüzyon Hepatitleri.

Walsh, J. H.; Purcell, R. H.; Morrow, A. G.; Ghanock, R. M.; Schmidt P. J.) : (Blood Bank Dept., Clinical Center, Atlanta) : Posttransfusion Hepatitis After Open-Heart Operations. *JAMA*, 1970, 211, 261, 265.

- Yazarlar, açık kalp cerrahisine maruz kalmış ve o sebeple kendilerine kardiyopulmoner baypas uygulanmış 110 hastada zuhur eden ikterli ve iktersiz hepatitis insidansını prospektif olarak inceledirler. Hastaların 82 sine verilen kan iki ticari kan bankasından, 28 ine ise o yerdeki gönüllü donörlerden sağlandı. Ameliyat takip eden 6 ay boyunca hastalarda seriyal serum transaminaz tayinleri yapıldı. Ticari kan alan hastaların 42 sinde (% 51) hepatitis olmuştu. Halbuki, gönüllü donörlerden kan alanların hiç birinde hastalık görülmeli. Ticari kan donörleri için hepatitis taşıma oranının % 6.3 bulunmasına karşılık, gönüllü donörler için bu, % 0.6 nin altında idi. Portörlük oranındaki bu fark muhtemelen donör popülasyonlardaki farklılıktan ileri gelmektedir.

K. Kılıçturgay

1971 - 91 Enfeksiyöz Hepatit Salgısından Sonra Kronik Hepatit Endidansı.

Zaversnik, H.; Petrovic, S. (Cellye General Hospital, Slovenia, Yugoslavia) : Incidence of Chronic Hepatitis After Epidemic of Infectious Hepatitis. *Brit. Med. J.*, 1970, 4, 220.

- Yazarlar, Yugoslavyanın bir bölgesinde 1966 yılında patlak veren ve 2778 kişiyi atake eden bir enfeksiyöz hepatitis salgısının evolusyonunu izlemiştir. Bir yıl sonra bu hastalardan 38 inde karaciğer hasarının devam ettiği tespit edilmiştir. Karaciğer iğne biyopsi ile histopatolojik inceleme, bunların 7 sinde normal görünüm, 14 inde uzamiş hepatitis, 15 inde kronik persistan hepatitis ve 2 sinde de kronik aktif hepatitis sonucunu verdi. Böylece normal histoloji gösteren 2 hasta bir tarafa bırakılırsa, vakaların

% 1.1 inin kronik safhaya geçtiği anlaşılmaktadır. Timol bulanıklığı testi, histopatolojik proces ile tam korelasyon göstermedi.

K. Kılıçturgay

- 1971 - 92** **Plasmodium Vivax Malariaşının Tedavisinde Methotrexate**
Sheehy, T. W., Dempsey, H. (AMA Dept. of Foods and Nutrition,
535 N Dearborn Dt. Chicago 60610) : Methotrexate Therapy For
Plasmodium Vivax Malaria. JAMA 1970, 214, 109, 114.

● Plasmodium Vivax enfeksiyonlu 3 hastada methotrexate tedavisi, klinik iyileşmeyi ve parazitemik şifayı sağladı. Drog, hastalardan ikisinde 3 gün arka arkaya, sonra gündeşiri olmak üzere (total 17.5 mg.), üçüncü hastaya ise sadece 3 gün peronal yoldan günde 2.5 mg. verildi. Methotrexate, muhtemelen genç eritrositlere girip dihidrofolat redüktaz enzimiyle birleşerek onu inaktive etmekte ve böylece hücrenin yaşamamasını durdurmaktadır. Bilindiği üzere, methotrexate, malaryanın kemoprofilaksi ve tedavisinde kullanılmakta olan primethamine ve trimethoprim gibi bir folik asid antagonisti olup eritrosit dihidrofolat redüktazına afinitesi primethamine'den bin defa daha fazladır. Methotrexate verildikten kısa süre sonra periferik kanın parazitlerden temizlenmesi, drogun parazitli olgun eritrositlere de girdiğini düşündürmektedir. Çalışmanın ilk sonuçlarına göre, methotrexate kullanışlı bir şizontisidal drog olabilir. Bu konuda tabiatile daha ayrıntılı çalışmalarla ihtiyaç vardır. Drogun şizontisid olarak kullanılmasından ileri gelebilecek sakıncalar büyük gibi görünmüyor.

K. Kılıçturgay

- 1971 - 93** **A₂ İnfluenza Epidemilerini Takip Eden Devrelerde Doğum Formalarında Rastlanan Malformasyonlar.**

Jan Leck M. B. 1 ve arkadaşları (Univ. Collage hospital, Med. School, London) : Malformations Recorded on Birth Certificates Following A₂ Influenza Epidemics. Public Health Reports, 1969, 84, 971.

● Tıp tarihinde virus enfeksiyonları ile malformasyonlar arasındaki ilişkilerin ortaya konması kızamıkçıktan sonra insan embriyonun sakatlanmasıının tesbiti ile başlar. Asya gribinin dünya çapında ve kısa zamanda yayılması, bu enfeksiyonla konjenital defektler arasında bir sebepleme olup olmadığıının incelenmesini düşündürmiş ve mümkün kılmıştır. Bu çalışma Amerika B.D.'da California, Pennsylvania ve Wisconsin eyaletlerinde ve 17 doğu ilinde 1955 1961 yılları arasında A₂ Enfluenza epidemisinin yaygın bir devredeki tesbitlerinin incelenmesini kapsar. Enfluenza epidemilerinin zaman tesbiti yapıldıktan sonra bu zamana göre 26 - 40 hafta sonraki doğum kartları incelenmiştir. Ayrıca benzer kontrol grupları çalışmaya eklenmiştir. İnceleme sonunda doğumdan sonra rastlanan malformasyonlarda A₂ Enfluenza epidemilerinin istatistikî yönden değerli bir değişmeye sebebiyet verdiklerinin tesbit edilemediği belirtilmektedir.

A. Arı

1971 - 94 Enfluenza Nekahatinde Görülen Şiddetli Myositis.

Middleton, P. J.; Alexander, R. M.; Szymanski, M. T. (Dept. of Virology and Paediatrics, Hospital for Sick Children, Toronto 101, Canada) : Severe Myositis During Recovery From Influenza. Lancet, 1970, II, 533.

● Bilhassa bacaklarda ve sırtta hissedilen ağrı ve sızılar enfluenza için karakteristiktir. Bu rahatsızlık mutad olarak hastlığın başlangıcında, ilk solunum arazlerinin başlamasından hemen evvel veya aynı anda meydana çıkar. Araştırmacılar, 1-5 gün süren akut bilateral alt ekstremité myositisi görülen 26 çocuğu virolojik olarak tetkik etmişler ve enfluenza virus enfeksiyonunun asosye olduğunu bulmuşlardır. Hasta bacak adalesi elleme ile yumuşak ve serum-kreatin-fosfokinaz seviyeleri hastlığın akut safhasında yükselmiş olarak bulunmuştur. Aşıkâr bir nörolojik değişiklik bulunmayan bu hastaların 22 si 1969 Mart - Nisanında (Enfluenza B virus), 3 ii 1970 Ocak ayında (A₂, Hong Kong virus suyu) ve 1 i Nisan 1970 te (Enfluenza B virus) görüldü. Torontodaki tecrübecli çocuk uzmanları, yukarı solunum enfeksiyonu ile bilateral myositis kombinasyonunu epidemik bir şekilde daha evvel hiç görmediklerini ifade etmişlerdir.

E. Özlüarda

1971 - 95 Mycobacterium Xenopei İle Histoplasma Capsulatum'un Sebep Olduğu Akciğer Hastalığı.

Branch, T.; Fields Jr.; Mary Sishop; Edwin, A. Broşbe and Bates, J. H. (Zentralblatt für die Gesamte Tuberkuloseforschung und für die Erkrankungen der Atmungsorgane) : Pulmonary Disease Caused by Mycobacterium Xnopei and Histoplasma Capsulatum. A Case Report Band, 108, 1, 8.

● Miiellifler literatürde ilk defa 53 yaşındaki beyaz bir adamda M. Xenopei ile histoplazma capsulatum'un bir arada bulunduğu ve sebebiyet verdiği kronik akciğer hastalığını bildirdiler. Hastanın Ocak 1967 daki akciğer röntgeni, sol akciğerde üst lobunun üst segmentinde, sağ akciğer üst lobunda ve zirvesinde infiltratif değişiklikler gösteriyordu. Önce ne sitolojik, bakteriyolojik balgam muayeneleri ile ne de bronkoskopi, bronkografi ile sebep izah edilebiliyordu. Sonra ayrılan bir kültürde 85 kromojen niasın menfi mycobakteri kolonileri görüldü. Haziran 1967 de hasta tekrar hastaneye alındı. Röntgen üst lobta büyük bir kavernle birlikte aşıkâr bir kötüleşme gösteriyordu. Hasta günde 1 gr. SM, 600 mg INH, 12 gr PAS ile tedavi edildi. 21 balgam kültüründe mikroskopik olarak AAR basili bulundu. Bu kültürlerin mycobakterileri Ocak ayında bulunan mycobakterilerin aynısı idi ve bu M. Xenopei olarak idantifiye edildi. 12 kültüründe histoplazma capsulatum bulundu ve histoplazmaya karşı cilt testi pozitif idi. 4 haftalık tedaviden sonra mikroskopik olarak AAR basili kayboldu fakat kültürler daha 8 hafta mycobakterileri ihtiva

etti. Bunun için hastaya tedaviye ilâveten 2500 mg Amphotericin B verildi ve 21 gün sonra *H. capsulatum* balgamda yok oldu. Bu vaka *H. capsulatum* ihtiva eden iyileşmiş enfeksiyon odağının aktivasyonu ile meydana gelen histoplazma olarak kabul edildi.

E. Biçen

1971 - 96

Cocuklarda Gastrointestinal Histoplasmosis.

Soper, R. T.; Silber, D. L.; and Holcomb, G. W. Jr. (Univ. of Iowa, College of Medine, Iowa City) : Gastrointestinal Histoplasmosis in Children. *J. Pediat. Surg.* 5, 31, 38 (Feb) 1970.

- Makalede üç çocuk dokümant edilmiş gastrointestinal histoplazmosis ile takdim edilmiştir. Hastalardan birinde aktif histoplazmozis ve koksidiomikozis beraberce mevcuttu. Hastaların herbirine acil komplikasyonların izalesi için, ameliyat gerekmekte idi. Hastaların ikisinde mevcut olan enterit kaba bir muayene ile ve aynı zamanda radyolojikman Grohn hastlığına benzmekte idi. Bu vakalar hususiyle endemik sahalarda abdominal şikayet bulunan hastalarda histoplazmozisinde düşünülmesinin doğru olacağını telkin etmektedir. Bunlar, aynı zamanda gastrointestinal histoplazmozis tedavisinde Amphotericin B. nin müessesesi reyitini dokümant etmektedir.

I. Gürer

1971 - 97

Histoplazmosis'ten Olma Akut Granülomatoz Hepatit.

F. L. Lanza, R. S. Nelson, and B. N. Somayaji (6723 Bertner, Houston) : Acut Granulomatous Hepatitis Due to Histoplasmosis. *Gastroenterology*, 58, 392, 396 (March) 1970

- 54 yaşındaki bir erkekte ateş, kilo kaybı ve karaciğer büyümesi ile tezahür eden akut granülomatoz hepatit bulunmuştur. Karaciğer biyopsi materyeli numunelerinin kültürü yapıldığında histoplazma organizmeleri izole edilmiştir. Yükselmiş fiksasyon testleri dahi tespit edilmiştir. Akciğer yahut diğer organlara yayılma olduğunu gösteren deliller bulunmamıştır. Hastalar, sistematik antifungal ilaçlar almamış olmalarına rağmen 3 yıl sonra da hı sıhhatlardır. Literatür taramasında buna benzer vaka tespit edilememiştir.

I. Gürer

GENETİK

1971 - 98

Turner Sendromunda Aoratik Valv Hastlığı.

Gunning, J. F. and Oakley, C. M. (Hammersmith Hosp., London) : Aortic Valve Disease in Turner's Syndrome. *Lancet* 1, 389, 390

- Fenotipli kadınlarında Turner sendromu ile iştirak etmiş üç aortic valve hastlığı gösterilmiştir. Bu hastaların hiçbirinde Aor-

ta'nın Koarktasyonu yoktu. Bu nadir olarak gösterilmiş bir iştiraktır. Turner sendromlu 14 hastanın 8'inde manidar kardio vasküler anormallikler mevcuttu.

İ. Gürer

1971 - 99 Fabry Hastalığı Alfa - Galaktosidaz Noksanlığı.

Kint, J. A. (Rijksuniversiteit, Ghent, Belgium) : Fabry's Disease Alpha-Galactosidase Deficiency. Science 167, 1268, 1269 (Feb 21) 1970.

● Fabry hastalığındaki metabolik kusur (defekt) ceramide trihexosidase enziminin noksanlığıdır ve hastalıkta tesbit edilen glycolipid birikmesi de muhtemelen nonspesifik alfa-galactosidase enzimi yokluğundandır. İnsan lökositleri bir takım hydrolytic enzimleri ihtiva ettiğinden, normal şahıslar ile fabry hastalığına müptelâ şahısların, lökositlerinde acid-alfa-galactosidase aktivitesini tayin etmek enteresandır, araştırmalarda Fabry hastalığına duçar erkek hastaların lökositlerinin alfa-galactosidase yönünden yoksun olduğu bulundu. Buna mukabil bu hastalığa duçar dışı hastalarda ise lökositlerde tespit edilen alfa-galactosidase aktivitesi normal şahıslarda tespit edilenin % 15 - 40'ı idi. Bu hastalıkta lökositlerdeki beta-acethyl-galactosaminidase, beta-galactosidase ve beta-acetylglucosminidase aktiviteleri normal bulunmuştur.

İ. Gürer

1971 - 100 Filadelfia Kromozom Pozitif ve Negatif Kronik Myelocytic Leukemia.

E. Z. Ezdinli et. al. (Roswellpark Memorial Institute, Buffalo) : Philadelphia-Cromosome-Positive and Negative Chronic Myelocytic Leukemia. Ann. Intern. Med., 72, 175, 192 (Feb.) 1970.

● Tipik miyelositik lösemili 61 erişkin hastada kromozomal etüdler icra edilmiştir. Seks yönünden eşit olarak dağılmış ve ortalama olarak 48 yaşındaki 43 hasta Philadelphia (Ph^1) kromozому bulunmuştur. Ph^1 negatif olan 18 hastanın ortalama yaşı 66 bulunmuş ve predominant olarak bunlar sek yönünden erkekti. Her iki gurupta da lökosit alkalen fosfataz'ın olmayışı eşit sıklıkla olarak dikkati çekmişti. Ph^1 negatif hastalarda daha düşük lökosit ve trombosit adedi vardı ve antilökemik tedaviye iyi bir şekilde cevap vermemekte idi Ph^1 pozitif hastalar arasında Bazofili ve trombosit adedinde aşırı artış oldukça yaygındı. Blastik krizlerin ensidansı her iki gurupta takriben % 50 idi, fakat Ph^1 negatif hastalarda bu husus daha erken görülmekte idi. Ph^1 pozitif hastalar arasında ortalama yaşama süresi 40 ay olmasına rağmen Ph^1 negatif gurup arasında ise 8 ay idi.

İ. Gürer